

Onsdag den 11. november 2015 (D)

1

15. møde

Onsdag den 11. november 2015 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Jens Joel (S)

Hvorfor insisterer ministeren på at finansiere merudgifterne for dansk politi med et omprioriteringsbidrag på ungdomsuddannelserne, og ikke som Socialdemokraterne har foreslået, ved at annullere genindførelsen af formueskattekursen, hvilket vil gøre det muligt at prioritere 100 mio. kr. ekstra til politiet?

(Spm. nr. S 219).

2) Til udenrigsministeren af:

Mette Gjerskov (S)

Vil ministeren oplyse, hvordan regeringen fremover vil sikre kvinders rettigheder og fortsat arbejde mod barnebrude og pigeomskæring, når regeringen netop skærer over 30 pct. på disse områder i udviklingsbistanden?

(Spm. nr. S 195).

3) Til kulturministeren af:

Lea Wermelin (S)

Hvad er ministerens holdning til, at flere højskoler ifølge Folkehøjskolernes Forening i Danmark frygtes at lukke, hvis regeringen gennemfører de varslede nedskæringer, herunder at det vil ramme højskoler uden for de største byer som eksempelvis Bornholms Højskole?

(Spm. nr. S 216).

4) Til transport- og bygningsministeren af:

Kim Christiansen (DF)

Hvordan mener ministeren det harmonerer med regeringens hensigter om at registrere flygtninge ved grænsen, at DSB tilsyneladende rekvirerer busser til at køre ind over grænsen, uden at flygtningene bliver registreret?

(Spm. nr. S 167).

5) Til transport- og bygningsministeren af:

Kim Christiansen (DF)

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med DSB's kontrakt at fragte flygtninge i busser?

(Spm. nr. S 168).

6) Til transport- og bygningsministeren af:

Henrik Dam Kristensen (S)

Hvilke planer har ministeren for udvidelse af Østjyske Motorvej (E45) mellem Vejle og Randers?

(Spm. nr. S 176).

7) Til transport- og bygningsministeren af:

Henrik Dam Kristensen (S)

Hvilke overvejelser har ministeren om tidshorisonter om eventuel udvidelse af Østjyske Motorvej (E45) set i lyset af de seneste trafiktal fra Vejdirektoratet, der viser, at der på de mest trafikerede strækninger af E45 er sket en tredobling af trafikken i myldretiden om morgenen og eftermiddagen og en fordobling set over hele dagen de sidste 20 år?

(Spm. nr. S 177 (omtrykt)).

8) Til transport- og bygningsministeren af:

Jonas Dahl (SF)

Kan ministeren bekræfte, at udrulningen af timemodellen foregår fuldstændig som fastlagt af forligskredsen?

(Spm. nr. S 185).

9) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Horn Langhoff (S)

Hvad er ministerens holdning til regionsrådsformand Jens Stenbæks beskyldninger om, at ministeren har videregivet Folketinget urigtige oplysninger, jf. artiklen »Minister: Ikke flere penge til regionale togbaner« i Sjællandske den 6. november 2015?

(Spm. nr. S 208).

10) Til social- og indenrigsministeren af:

Karina Adsbøl (DF)

Henset til at kommunalbestyrelsen i forbindelse med en hjemgivelse af et tvangsanbragt barn skal træffe beslutning om en hjemtagelsesperiode, mener ministeren så, at det er rimeligt, at kommunalbestyrelsen kan strække perioden i op til 6 måneder, og påtænker ministeren ændringer i serviceloven i forhold til hjemgivelse af anbragte børn, set i lyset af at børn mister tilknytningen til deres netværk, jo længere tid de er anbragt uden for hjemmet?

(Spm. nr. S 207).

11) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Pernille Schnoor (S)

I lyset af, at 160 lærere på erhvervsskoler allerede nu er varslet fyret grundet regeringens 2-procentsbesparelser på ungdomsuddannelserne, mener ministeren så stadig, at besparelserne på erhvervsskoler kan gennemføres som effektiviseringer uden kvalitetsforringelser i form af eksempelvis færre timer og færre uddannelser?

(Spm. nr. S 151 (omtrykt)).

12) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Jacob Mark (SF)

Vurderer ministeren, at man fortsat kan lave en varieret skoledag i folkeskolen med mulighed for at opfylde intentionerne om den åbne skole, en alsidig understøttende undervisning, koncentreret faglig fordybelse og med tid til lærernes forberedelse, når folkeskolens budgetter bliver beskåret år for år?
(Spm. nr. S 193).

13) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Jacob Mark (SF)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at gymnasierne bliver ramt af dobbeltbesparelser, når man først finansierer erhvervsuddannelsesreformen delvis ved at spare på gymnasierne og derefter påtvinger gymnasierne et omprioriteringsbidrag på 2 pct., og hvordan forestiller ministeren sig, at gymnasierne skal løse opgaven uden at svække kvaliteten?
(Spm. nr. S 194).

14) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Annette Lind (S)

Hvad er regeringens og ministerens planer for en ny gymnasierform?
(Spm. nr. S 206).

15) Til sundheds- og ældreministeren af:

Liselott Blixt (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at man forbyder psykisk syge indlagte at ryge?
(Spm. nr. S 166, skr. begr.).

16) Til sundheds- og ældreministeren af:

Liselott Blixt (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at regionerne meddelte store medicinudgifter og samtidig truede med fyringer på det grundlag, når det allerede nu viser sig, at udfordringerne ikke var så store, som de beskrev?
(Spm. nr. S 169, skr. begr.).

17) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Aalborg Universitet bliver ramt forholdsmæssigt hårdere af regeringens bebudede nedskæringer på uddannelsesområdet, da nedskæringerne primært er placeret på bonustaksterne for færdiggørelse af bachelorer og kandidater, hvor Aalborg Universitet har sektorens korteste gennemførelsestider?
(Spm. nr. S 188. Medspørger: Marianne Jelved (RV)).

18) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Pernille Schnoor (S)

Hvorfor ville ministeren skære i midlerne til den frie forskning og have mere kommerciel erhvervsrettet forskning, når ministeren selv har forsket i et område, der ikke umiddelbart synes at have kommerciel relevans?
(Spm. nr. S 209).

19) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Orla Hav (S)

Hvordan vil et ophør af uddannelser i regi af professionsskolerne i Thisted og Mariagerfjord efter ministerens mening påvirke de unges muligheder for at uddanne sig?
(Spm. nr. S 211, skr. begr. (omtrykt)).

20) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Horn Langhoff (S)

Mener ministeren, at der er en udfordring i Danmark, for så vidt angår kønsfordelingen blandt forskere?

(Spm. nr. S 212).

21) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S)

Hvad er ministerens holdning til, at Dansk Evalueringsinstitut på en høring i Udvalget for Landdistrikter og Øer den 4. november 2015 udpegede tre professionsuddannelser i Sønderborg som værende lukningstruede som følge af regeringsbesparelser på professionsuddannelserne?
(Spm. nr. S 214, skr. begr.).

22) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jens Joel (S)

Er ministeren enig i Dansk Bibel-Instituts syn på, at »kønsforskellighed er noget gudsskabt«, jf. artiklen »Lundes bibelskole: Homo-vielser, nej tak.« i Ekstra Bladet den 4. november 2015?
(Spm. nr. S 215).

23) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Lea Wermelin (S)

Hvad er ministerens holdning til, at Danmarks Evalueringsinstitut vurderer, at flere uddannelsesudbud på Bornholm er i farezonen for at lukke, hvis regeringen gennemfører de varslede uddannelsesnedskæringer, når vi ved, hvor stor betydning uddannelsesudbud har for lokal vækst og udvikling?
(Spm. nr. S 217, skr. begr.).

24) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Prehn (S)

Mener ministeren, at det er fornuftigt at straffe de universiteter, som lever op til de politiske målsætninger om, at studerende skal blive færdige til tiden?
(Spm. nr. S 189. Medspørger: Marianne Jelved (RV)).

25) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Orla Hav (S)

Hvordan harmonerer eventuelle lukninger af mindre, decentrale uddannelsestilbud med regeringens ønske om at styrke et samlet Danmark?
(Spm. nr. S 213, skr. begr. (omtrykt)).

26) Til beskæftigelsesministeren af:

Jeppe Bruus (S)

Er ministeren enig med ordfører Jan E. Jørgensen (V) i, at »der gik lidt mere Dansk Arbejdsgiverforening end Venstre i den«, i forbindelse med ministerens udtalelser om deltidsarbejde, jf. artiklen »Minister undsiges af Venstre-kollega« på dr.dk den 23. oktober?
(Spm. nr. S 129 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Lovforslag nr. L 47 (Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Målretning af de forebyggende hjemmebesøg)).

Justitsministeren (Søren Pind):

Lovforslag nr. L 48 (Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Udtagelse af blodprøve, anklagemyndighedens deltagelse i retsmøder via videokommunikation ved fristforlængelser m.v.)).

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Lovforslag nr. L 49 (Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og forskellige andre love. (Tilskud til fjernundervisning m.v.)).

Energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt):

Lovforslag nr. L 52 (Forslag til lov om ændring af lov om naturgasforsyning. (Bemyndigelse til fastsættelse af regler om opførelse af produktions- og tilførselsomkostninger for opgraderet og rensat biogas m.v.)).

Udlændinge-, integrations- og boligministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 53 (Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Ophævelse af erklæringsadgangen for unge født og opvokset i Danmark m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Lovforslag nr. L 54 (Forslag til lov om ændring af lov om Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse. (Ændring af organiseringen og administrationen af Fonden for Forebyggelse og Fastholdelse) og

Lovforslag nr. L 55 (Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., lov om aktiv socialpolitik og lov om ferie. (Midlertidig periode med ret til sygedagpenge ved livstruende, alvorlig sygdom m.v.)).

Skatteministeren (Karsten Lauritzen):

Lovforslag nr. L 56 (Forslag til lov om ændring af momsloven og forskellige andre love. (Momsgodtgørelse for ambassader m.v., bemyndigelse til momskontrol af betalingsoplysninger, tilpasning af reglerne om herboende repræsentant for motoransvars- og lystfartøjsforsikringer, tilpasning af adgangen til indhentelse og registrering af oplysninger i Køretøjsregisteret, afskaffelse af befordringsfradrag m.v. for skattefritagne personer m.v.)).

Kenneth Kristensen Berth (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 7 (Hvad kan regeringen oplyse om Storbritanniens ønsker til en reform af Den Europæiske Union, og hvordan agter regeringen at stille sig i den forbindelse?).

Søren Espersen (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 8 (Vil ministeren i lyset af diverse chokerende rapporter, senest rapporten fra Grønlands Børnetalsmand, dels give en udførlig status for, hvilken situation børn og unge fra mindrebemidlede eller svage familier generelt står i på Grønland såvel i bygdene som i de større byer, dels redegøre for, hvorledes hun som ansvarlig på Kongeriget Danmarks vegne kontinuerligt tilsikrer, at børnekonventionens § 19 overholdes af Grønlands Selvstyre og af grønlandske kommuner?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).
 Kl. 13:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Det første spørgsmål er til finansministeren af hr. Jens Joel, Socialdemokratiet.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 219

1) Til finansministeren af:

Jens Joel (S):

Hvorfor insisterer ministeren på at finansiere merudgifterne for dansk politi med et omprioreringsbidrag på ungdomsuddannelserne, og ikke som Socialdemokraterne har foreslået, ved at annullere genindførelsen af formueskattekursen, hvilket vil gøre det muligt at prioritere 100 mio. kr. ekstra til politiet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsø for en begrundelse.

Kl. 13:02

Jens Joel (S):

Tak for det, formand. Jeg læser mit spørgsmål op. Hvorfor insisterer ministeren på at finansiere merudgifterne for dansk politi med et omprioreringsbidrag på ungdomsuddannelserne, og ikke som Socialdemokraterne har foreslået, ved at annullere genindførelsen af formueskattekursen, hvilket vil gøre det muligt at prioritere 100 mio. kr. ekstra til politiet?

Kl. 13:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Finansministeren.

Kl. 13:02

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har styrket de offentlige finanser med 5 mia. kr. i 2016. Det har været nødvendigt, fordi kasseeftersynet fra august 2015 viste, at de offentlige finanser var svækket med 3 mia. kr. i 2016 og hvert af de følgende år frem mod 2020.

Samtidig ønsker regeringen at få Danmark væk fra grænserne i budgetloven. Det mindsker risikoen for, at der skal foretages betydelige og pludselige stramminger af den offentlige økonomi, som det var tilfældet i sommer. Opstramningen af de offentlige finanser betyder helt konkret, at alle nye initiativer på finansloven for 2016 skal finansieres krone til krone gennem omprioriteringer. Derfor ligger der budgetforbedringer i forslaget på i alt 6,7 mia. kr.

Det giver sig selv, at finanslovsforhandlingerne ikke er et tag selv-bord. Partier kan ikke bare vælge at være med til at dele penge ud uden samtidig at tage et politisk medansvar for budgetforbedringerne. Derfor har vi lagt op til, at der skal være en adgangsbillet til de decentrale forhandlinger, der kræver ny finansiering, og det gælder bl.a. det, vi taler om her, nemlig den nye flerårsaftale for politiet.

Spørgsmålet er så, hvordan vi konkret vil finansiere den nye politiaftale, og der har vi fundet at det var rigtigt at pege på omprioreringsbidraget på 2 pct. på uddannelsesområdet. I forbindelse med finanslovsforslaget gennemførte vi jo et omprioreringsbidrag på 2 pct. på hele statens område. Hidtil havde undervisnings- og kulturområdet været undtaget, men vi mente, at i den nuværende situation var det nødvendigt også at pege på undervisning og kultur.

Kl. 13:04

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:04

Jens Joel (S):

Tak for det. Tak til finansministeren, også selv om jeg ikke helt synes, det var et svar på spørgsmålet. Vi Socialdemokrater ved selvfølgelig godt, at det ikke er et tag selv-bord, og at tingene skal finansieres. Jeg spørger konkret om noget. Man har et forslag om formueskattekursen, som, hvis man fulgte vores forslag, ville indbringe 600 mio. kr. Så ville man ikke skulle finde 600 mio. kr. Det er et forslag, som skatteministeren har svaret ikke har nogen effekt på arbejdspladserne i landet. Det er altså ikke noget, der har en samfundsgavnlig effekt. Så siger vi så, at uddannelse jo har en samfundsgavnlig effekt.

Så spørger vi bare: Hvorfor vælger regeringen at bruge pengene på noget, som ingen arbejdspladser og ingen samfundsgevinst giver? Hvorfor tager man pengene fra uddannelse, som man jo må sige er en investering i vores fælles samfund?

Kl. 13:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til det er der to ting at sige. Den første ting er, at vi prøver at gå på to ben i vores politik. Det ene ben er at lette erhvervslivet for omkostninger, og jeg er ikke enig i, at formueskatteforslaget ikke har en gavnlig effekt på beskæftigelsen. Det er jo klart, at hver gang man beskatter nogle områder, jamen så trækker man penge ud af virksomhederne. Den anden begrundelse for, at vi tager ungdomsudannelserne, er jo, at ungdomsuddannelsesområdet generelt har en god økonomi med løbende overskud, i 2014 havde institutionerne næsten 700 mio. kr. i overskud, og den gode økonomi skyldes bl.a., at ...

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak! Taletiden er ved at være stærkt overskredet. Det er den som oftest, hvis formanden rejser sig op, i hvert fald begynder tampen at brænde.

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:06

Jens Joel (S):

Tak for det. Altså, man må gå ud fra, at finansministeren er enig i det spørgsmål, som skatteministeren har tilbagesendt svar på, om der er en samfundseffekt, altså i forhold til flere beskæftigede, og der svarer skatteministeren: Nej, det er først og fremmest svært at vurdere, men der er ingen grund til at tro, at det faktisk er samfundsgavnligt. Så forstår jeg på finansministeren, at han ikke er sikker på, at det er samfundsgavnligt at lave uddannelse, men det ændrer stadig væk ikke på, at jeg gerne vil have at vide, hvorfor man insisterer på en prioritering, hvor man tager fra noget, som er en investering i samfundet, og giver det til noget, som ingen arbejdspladser giver.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hvis vi tager hele ungdomsuddannelsesområdet, vil vi se, at de i 2014 havde et overskud på næsten 700 mio. kr. Hvis vi så ser på erhvervsskolernes økonomi, ser vi, at de generelt også har en god økonomi. I perioden fra 2010-2014 har erhvervsskolerne i gennemsnit årligt realiseret et overskud på 190 mio. kr. svarende til en gennemsnitlig overskudsgrad på 1,4 pct. Og der ligger også en større analyse af erhvervsskolernes drift, der konkluderer, at erhvervsskolerne kan effektivisere for i størrelsesordenen 0,5 mia. til 0,7 mia. kr. årligt alene på de ikke undervisningsrelaterede områder. Derfor synes vi det har været fornuftigt at pege på den finansiering.

Kl. 13:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren, sidste spørgsmål.

Kl. 13:07

Jens Joel (S):

Man forstår, at regeringen synes, det er fornuftigt at skære ned på uddannelse. Det kan jeg så være uenig i. Men lad mig så som det sidste her spørge om, hvem det er, man mener der vinder med det finansieringsforslag, som regeringen ikke vil have, altså formueskattekursen. Når det nu ikke er samfundet i form af flere arbejdspladser, hvem er det så, regeringen prøver at hjælpe?

Kl. 13:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Dem, der vinder ved den her finanslov, er jo det danske samfund. S-regeringen kørte tidligere på grænsen, altså EU's 3-procentsgrænse, med det faktiske underskud, og man kørte på grænsen med 0,5 pct. i budgetloven. Der har vi for det danske samfunds skyld prioriteret at komme i sikker afstand af de her ting.

Jeg erindrer om, at vi i år 2015 passerer EU's underskudsgrænse på 3 procent – den bliver i størrelsesordenen 3,25 pct. – og at vi nærmer os en risiko for at komme ind i EU's procedure for underskud.

Derfor synes vi, at vi gør det danske samfund en tjeneste ved at prioritere at have en sund økonomi.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er til udenrigsministeren, og det er af fru Mette Gjerskov, Socialdemokratiet.

Kl. 13:09

Spm. nr. S 195

2) Til udenrigsministeren af:

Mette Gjerskov (S):

Vil ministeren oplyse, hvordan regeringen fremover vil sikre kvinders rettigheder og fortsat arbejde mod barnebrude og pigeomskæring, når regeringen netop skærer over 30 pct. på disse områder i udviklingsbistanden?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Mette Gjerskov, Socialdemokraterne, for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 13:09

Jeg kan ikke se, at man på nogen måde prioriterer kvinder i den udviklingsbistand, som ligger i finansloven.

Kl. 13:12

Mette Gjerskov (S):

Når man er fyldt 40, ville det være rart, at der blev brugt lidt større bogstaver, men jeg skal prøve at tyde mig igennem.

Vil ministeren oplyse, hvordan regeringen fremover vil sikre kvinders rettigheder og fortsat arbejde imod børnebrude og pigeomskæring, når regeringen netop skærer 30 pct. på disse områder i udviklingsbistanden?

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:09

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Regeringen ønsker fortsat at prioritere kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene højt inden for en udviklingsbistand på 0,7 pct. af BNI. Det gælder også for bekæmpelse af børneægteskaber og pigeomskæring.

Den i spørgsmålet nævnte reduktion på 30 pct. er ikke retvisende. Det er kun, hvis man alene sammenholder syv specifikke budgetlinjer under Udenrigsministeriets budget og fratager andre budgetlinjer, at man kan nå op på de 30 pct. i reduktion. Det er sådan, at man kigger på nogle enkelte ting, men ikke på helheden i det.

Der er en række bidrag til kvinders rettigheder, der ikke er indeholdt i beregningen. Regeringen har bl.a. prioriteret at støtte nogle multilaterale indsatser, herunder den internationale familieplanlægningsssammenslutning, FN's befolkningsfond, UNFPA, og FN's ligestillingsorganisation, UN Women. Vi har besluttet at støtte civilsamfundet, herunder civilsamfundsfonden Amplify Change, hvor det danske bidrag i forslag til finanslov for 2016 fastholdes på det planlagte niveau. Dertil kommer, at regeringen i den almindelige bilaterale indsats, vi har sammen med en lang række af vores samarbejdslande, også prioriterer spørgsmålet omkring kvinders og pigers rettigheder stærkt.

Derfor lever vi i min optik stadig væk fuldt ud op til at have kvinders og pigers rettigheder som et af Danmarks højt profilerede punkter i udviklingsarbejdet.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Mette Gjerskov. Værsgo.

Kl. 13:11

Mette Gjerskov (S):

I forhold til den flygtningekrise, vi står med i den vestlige verden, ved vi jo, at den eneste langsigtede løsning er at sikre, at mennesker har et håb i det land, de selv kommer fra. Og uanset om det handler om flygtninge eller migranter, er det at have et håb om en fremtid jo det, der får folk til at blive i deres eget land. Derfor er vores udviklingsbistand så ufattelig vigtig.

Vi ved også, at der inden for udviklingsbistand er en rigtig god forretning i at støtte kvinder. For kvinder gør en kæmpestor forskel, når vi får hævet niveauet for dem, og det er jo derfor, jeg er særlig optaget af kvindespørgsmålet i regeringens finanslov. Og så vidt jeg kan høre – og nu er det, hvad jeg husker fra finansloven – er der ikke en eneste af de organisationer, ministeren fremhæver og oplister, der får ekstra penge.

Man får det til at lyde, som om man har opprioriteret noget. Nej, der er nogle ting, der er fastholdt, men så er der også nogle ting, som er beskåret meget voldsomt. Flere af FN-organisationerne, som også arbejder med kvinder, er halveret. Angående UNAIDS ved vi, at det i dag er de unge kvinder, der bliver ramt af aids, og aidsindsatsen er blevet beskåret voldsomt.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren. Værsgo.

Kl. 13:12

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Det er sådan, at det her spørgsmål ikke er fuldstændig nyt, da fru Mette Gjerskov allerede tidligere har stillet det og fået et svar på skrift. Derfor bliver noget af det, jeg siger nu, lidt en gentagelse af både det, jeg har leveret på skrift, og det, jeg har sagt tidligere.

Det er korrekt, at vi sparer på nogle områder på udviklingsbistanden. Det gør vi, fordi vi nedbringer udviklingsbistanden til 0,7 pct. af BNI, og i den prioritering har vi valgt også at reducere på nogle områder. Men i forhold til det, som fru Mette Gjerskov spurte om, altså om vi har reduceret med 30 pct. på kvinders rettigheder, er svaret: Nej, det har vi ikke. For der er en lang række områder, hvor vi har fastholdt det planlagte bidrag.

Det betyder, at vi har fastholdt kvinders rettigheder som en prioritet, og i forhold til andre områder, der er blevet beskåret, har vi faktisk prioriteret at friholde en lang række af de ting, som netop går til kvinders rettigheder. For jeg er netop enig med fru Mette Gjerskov i, at vi ved at støtte kvinders udvikling i udviklingslandene faktisk er med til at skabe et større håb.

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:13

Mette Gjerskov (S):

Jeg tror, det begynder at gå op for mig nu, hvad det er, ministeren siger. Det, han siger, er, at der jo er nogle områder, hvor man ikke har beskåret. Fair nok, det er der da heldigvis – der er dog stadig væk udviklingsbistand tilbage.

Men på de områder, man har beskåret, har man så beskåret med 30 pct. Det er jo det, der er hele pointen, og det er meget, meget voldsomt. De danske ulandsorganisationer er jo også blevet beskåret i omegnen af 30 pct.

Når man så halverer nogle af FN-organisationerne og tager en tredjedel fra AIDS-Fondet, jamen så har man skåret rigtig, rigtig hårdt.

Mit spørgsmål er bare: Er vi ikke enige om, at kvinder er nøglen til udvikling? Hvordan kan regeringen så skære på kvinder?

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:14

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Jeg arbejder faktisk også for, at man holder op med at skære i kvinder!

Det, som er vores indgangsvinkel til det her, er, at vi har prioriteret. Og det er rigtigt, at når vi har færre penge at bruge, er vi nødt til at prioritere. Hvad har vi så prioriteret?

Vi har prioriteret den humanitære bistand; vi har faktisk øget rammen. Vi har prioriteret at sætte nye penge af til at bekæmpe migration. Vi har prioriteret ved at fjerne nogle af de prioritetslande, der har udviklet sig mest og så i stedet for fokusere på nogle af de områder, hvor de udviklingsmæssigt har mest behov for hjælp.

Et eksempel på et sted, hvor vi giver flere penge, er Mali. Det ligger i Vestafrika. Det er et af de lande, der er skrøbelige. Og hvis ikke

der er en understøttelse, i forhold til at vi holder sammen på regeringen og støtter udviklingen, så risikerer vi, at der både kommer et tab af rettigheder og et øget migrationspres op mod Europa.

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:15

Mette Gjerskov (S):

Hvis vi endelig skal begynde at tale om lande, kan man jo sige, at et af de steder, hvor man for alvor har beskåret – man har faktisk skåret det hele væk – er Mozambique. Det er et område, hvor der netop er stor fokus på en komponent, som handler om kvinders rettigheder; reproduktive rettigheder og sundhedsrettigheder. Det er jo et af de steder, hvor regeringen har skåret hårdt – benhårdt.

Mit spørgsmål er egentlig bare: Hvis ikke vi skal prioritere kvinder – for det er jo ikke en prioritering af kvinder – hvilket er Danmarks kernekompetence inden for udviklingsbistand, hvad er det så, regeringen vil prioritere for at sikre, at folk har et håb for en fremtid i deres eget land?

Kl. 13:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:16

Udenrigsministeren (Kristian Jensen):

Men når jeg nu siger, at vi prioriterer kvinder ud fra det budget, der er, som bare er mindre end det budget, som fru Mette Gjerskov gerne vil have, så er det faktisk noget, vi gør.

For vi prioriterer at opretholde uændrede bidrag på en lang række områder. Jeg vil bare igen nævne AmplifyChange, en kvindeorganisation, der arbejder på at udstyre kvinder med styrke til, at de kan skabe en forandring i sig selv, og det er et område, hvor vi ikke har skåret en krone. På trods af at vi har et faldende budget, har vi bevarer det bidrag, der bliver givet.

Vi har implementeret kvinders rettigheder som en del af vores strategi for de partnerskabslande, vi har, og det fortsætter vi med at gøre, netop fordi jeg tror på, at ved at styrke kvinders rettigheder styrker man udviklingen i landene.

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er til kulturministeren af fru Lea Wermelin, Socialdemokraterne.

Kl. 13:16

Spm. nr. S 216

3) Til kulturministeren af:

Lea Wermelin (S):

Hvad er ministerens holdning til, at flere højskoler ifølge Folkehøjskolernes Forening i Danmark frygtes at lukke, hvis regeringen gennemfører de varslede nedskæringer, herunder at det vil ramme højskoler uden for de største byer som eksempelvis Bornholms Højskole?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:16

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at flere højskoler ifølge Folkehøjskolernes Forening i Danmark frygtes at lukke, hvis regeringen gennemfører de varslede nedskæringer, herunder at det vil

ramme højskoler uden for de største byer som eksempelvis Bornholms Højskole?

Kl. 13:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:17

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Det er som bekendt alle statslige driftsområder, som er omfattet af 2 pct.s besparelsen i 2016 og 2 plus 2 plus 2 de følgende år. Det er ikke noget, en kulturminister kan være glad for – og det er undervisningsministeren og videnskabsministeren jo bestemt heller ikke. Men det er altså måden, hvorpå vi får lukket et hul i statskassen og får samlet ind til alt det, vi skal betale for i de kommende år, som finansministeren også lige har sagt.

Dette med, om det vil føre til lukning af visse højskoler, tvivler jeg umiddelbart på, og jeg er glad for, at Højskolernes Forening i Danmark ikke har garanteret, at de lukker. Og tilsvarende kan jeg jo så heller ikke garantere, at de ikke lukker.

For det afhænger både af elevtilgangen og af de priser, man tager, for korte og lange kurser. Det er jo sådan, at det kun er halvdelen af skolernes indtægter, der kommer fra staten. Resten tjener de faktisk selv, og det vil sige, at besparelsen på 2 pct. så kun er 1 pct. af den samlede udgift på højskolernes område.

Så jeg håber inderligt, at elevfremgangen vil fortsætte og derved redde de skoler, som i øjeblikket har underskud. Jeg glæder mig samtidig over, at langt de fleste højskoler heldigvis har overskud.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:18

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Jeg kan da godt forstå, at ministeren ikke er glad for de her nedskæringer. Jeg har selv fået sådan en mail fra Bornholms Højskole, og jeg er sikker på, at ministeren også må have fået en lang række mails om de konsekvenser, som skolerne jo oplever at de her nedskæringer vil få.

Bare for at ridse en af dem op beskriver forstanderen her på Bornholms Højskole, at konsekvensen vil være, at de skal udskyde eller måske helt opgive nogle af de renoverings- og bygningsopgaver, som de har sparet op til. Det vil jo alt andet lige betyde, at det bliver en mindre attraktiv skole, at de skal reducere i skolens samlede undervisningstilbud, og at de kan være nødt til at sætte priserne op, også selv om det jo faktisk betyder en elevnedgang.

Det var i hvert fald det, vi oplevede sidste gang under VK-regeringen, da man også skar ned på højskolerne. Så konsekvenserne for højskolerne bliver altså en dårligere økonomi, og det kan jo meget vel betyde en elevnedgang. Og det er også det, der får forstanderen her på Bornholm til at sige, at det vil være en katastrofe for dem, fordi det netop vil betyde en mulig lukning.

Men det er så heller ikke kun Bornholms Højskole, som spørgsmålet går på. Netop Folkehøjskolernes Forening har jo også lavet sådan nogle forskellige grafikker – og jeg er sikker på, at ministeren kender dem – hvor de jo viser, hvordan det så vil gå højskolerne i årene fremover. Og der kan man jo se, at antallet af højskoler, som vil få underskud, sandsynligvis vil vokse. De vurderer, at det cirka vil være halvdelen, der vil gå i underskud i de kommende 4 år, og samtidig frygter de, at 6-7 skoler direkte må gå konkurs.

Jeg kan sagtens høre, hvad ministeren siger, nemlig at du ikke helt deler den vurdering. Men hvad er ministerens svar så til de konkrete højskoler, som meget klart siger, at de vil have meget, meget

svært ved at få økonomien til at hænge sammen – hvad er ministerens svar til dem?

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der blev sagt ministeren de fleste gange, men et enkelt »du«. Man skal lige huske at sige ministeren hver gang.

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:21

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ellers bedst lide at være dus med folk, men jeg erkender, at formanden har ret i, at det er vi altså ikke her i salen.

Alt andet lige vil besparelserne selvfølgelig føre til, at der er flere højskoler, som får underskud – alt andet lige. Men opgaven er jo så for både Bornholms Højskole og andre højskoler at arbejde på, at alt andet ikke bliver lige, altså at der enten kommer flere indtægter eller færre udgifter. Det kan være timeforbruget, det kan også være investeringer, der sættes i bero, hvad jeg kan forstå der er tale om på Bornholms Højskole.

Det er jo heldigvis ikke noget, jeg skal blande mig i, og jeg har et inderligt ønske om, at det vil lykkes at finde pengene og måske udbyde flere korte kurser, måske i et samarbejde med lokalsamfundet. Der er jo heldigvis en betydelig kreativitet på skolerne, med hensyn til hvordan man kan få flere kursister, og det er dejligt at se, at elevtallet på de lange kurser, som jo er flagskibet på højskolerne, er svagt stigende.

Lad os håbe, at det fortsætter, fordi så hjælper det rigtig meget på økonomien.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ja tak. Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 13:22

Lea Wermelin (S):

Jeg kan godt høre, at ministeren ikke er meget for at komme med en hjælpende hånd til landets højskoler, men det er jo heller ikke kun dem, der er kritiske. Der er faktisk flere, der har svært ved at se fornuften i regeringens nedskæringer, bl.a. nogle af ministerens egne partifæller. Det er f.eks. borgmester Thomas Andresen fra Aabenraa Kommune, som siger til Højskolebladet:

»Man kan godt konkludere, at det hænger knap så fornuftigt sammen, at ambitionerne er at styrke landdistrikterne samtidig med, at man skærer på højskoleområdet.«

Er ministeren ikke enig med Venstres borgmester i, at de her nedskæringer altså også vil ramme landets yderområder meget hårdt?

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 13:23

Kulturministeren (Bertel Haarder):

Men kunne det tænkes, at den borgmester ville omsætte sin velvilje i, at han henlagde nogle aktiviteter til den højskole i Aabenraa, som også jeg kender? Jeg har selv været med i et spareudvalg på en anden højskole, og når man sidder der og vurderer alle aktiviteter, alle indtægter, alle udgifter, så viser der sig som regel noget, man kan gøre.

Det er jo det, der er opgaven for alle, og jeg håber inderligt, at det lykkes for alle højskoler at holde sig oven vande. Jeg ser ikke noget formål i, at højskoler skal lukke. Jeg mener, der er brug for højskoler i fremtiden.

Men der er altså nogle økonomiske vilkår, som de må tilpasse sig, og ellers bliver det selvfølgelig timetallet, de må begrænse.

Kl. 13:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for besvarelsen, tak for spørgsmålet.

Den næste spørger er hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti, og det er til transport- og bygningsministeren.

Kl. 13:24

Spm. nr. S 167

4) Til transport- og bygningsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Hvordan mener ministeren det harmonerer med regeringens hensigter om at registrere flygtninge ved grænsen, at DSB tilsyneladende rekvirerer busser til at køre ind over grænsen, uden at flygtningene bliver registreret?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:24

Kim Christiansen (DF):

Tak for det.

Hvordan mener ministeren det harmonerer med regeringens hensigter om at registrere flygtninge ved grænsen, at DSB tilsyneladende rekvirerer busser til at køre ind over grænsen, uden at flygtningene bliver registreret?

Kl. 13:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:24

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. For så vidt angår registrering af flygtninge, skal jeg bare sige her til indledning, at det er et spørgsmål, der sorterer under justitsministeren, så det kan jeg ikke sige noget om.

Det, jeg kan sige noget om, er, om DSB overholder lovgivningen ved at indsætte busser, som det sker i dag. Og der kan jeg konstatere, at Syd- og Sønderjyllands politi, som jo er den relevante myndighed, i den forbindelse har udsendt en pressemeddelelse den 23. oktober 2015. Jeg skal gerne lige læse den op, og jeg citerer:

»Anklagemyndigheden ved Syd- og Sønderjyllands politi har vurderet, at transporten af passagerer i togbusser fra Flensborg til Danmark er lovlig.

Der bliver i flere medier i dag sat spørgsmålstegn ved, om DSB's transport af passagerer i togbusser fra Flensborg Banegård til Fredericia er lovlig.

Busserne er indsat på grund af det store antal flygtninge/migranter, som i øjeblikket krydser den dansk-tyske grænse.

Syd- og Sønderjyllands Politi blev den 11. september kontaktet og spurgt om en sådan transport i busser ville være lovlig. Anklagemyndigheden ved Syd- og Sønderjyllands Politi undersøgte derfor, om transporten kunne være i strid med straffelovens eller udlændingelovens bestemmelser om menneskesmugling.

Det er anklagemyndighedens vurdering, at transporterne ikke er i strid med den nævnte lovgivning, hvis nogle forudsætninger er opfyldt:

Transporten med bus skal finde sted som erstatning for den almindelige togdrift, som DSB i forvejen varetager.

Passagererne skal være i besiddelse af gyldig billet til DSB.

Anklagemyndighedens vurdering og de nævnte forudsætninger blev kommunikeret til både DSB og busselskaberne.«

Kl. 13:26

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:26

Kim Christiansen (DF):

Tak for svaret. Nu går jeg ud fra, at det her har været igennem Lovsekretariatet, og at det er stillet til den relevante minister. Hvis man ville have haft justitsministeren i salen, så tror jeg, at man havde gjort spørgeren opmærksom på det. Derfor er jeg nødt til at drage transportministeren til ansvar for det her.

For en ting er jo, at man siger, at det under nogle forudsætninger godt kan være lovligt at sætte erstatningsbusser ind. Ja, det gør man bl.a., hvis togdriften er nede, eller hvis der er skinnearbejder på den pågældende strækning. Men det har jo ikke været tilfældet her. Der har man simpelt hen gjort det, at man har kørt dem uden om hele systemet.

Jeg vil lige sige, at vi jo har forsøgt med ministerens kollega, justitsministeren, men vi har ikke kunnet få de oplysninger. Så jeg synes, at det er fantastisk, at vi skal have dem fra transportministeren.

Men mig bekendt er der ikke foretaget registrering af de her flygtninge. Der er heller ikke foretaget den politimæssige kontrol, som man foretager i tog, der krydser grænsen. Så jeg vil da gerne høre ministeren, om kontrollen har været i busserne i stedet for i togene.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:27

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Altså, jeg skal jo selvfølgelig beklage, hvis det er sådan, at spørgeren ikke er blevet oplyst om, at der skulle have været en anden procedure.

Men jeg kan altså bare sige, at jeg er nødt til at henholde mig til, at det med, om man kontrollerer og registrerer flygtninge, er et spørgsmål, der sorterer under justitsministeren, og derfor kan jeg ikke komme ind på det.

Men jeg kan selvfølgelig sige, at jeg kan henholde mig til den pressemeddelelse, for det er den, vi har fået fra Syd- og Sønderjyllands politi, og som jo var vigtig for os, altså for DSB. Og indsættelsen af de busser er sket som led i DSB's almindelige togdrift.

DSB har over for mig oplyst, at befordringen af passagererne sker på baggrund af gyldige rejsehjemler, og i øvrigt er DSB i tæt dialog med politiet, har man oplyst over for mig.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:27

Kim Christiansen (DF):

Jamen det er jo godt, at DSB kan have en dialog med politiet. Det var måske bedre, at de havde den dialog med transportministeren, for det sorterer jo sådan set under det ressort.

Jeg forstår det stadig ikke, for mig bekendt kan man kun køre busdrift, hvis der er skinnenedbrud, skinnearbejde eller nedbrud på togene. Kan ministeren bekræfte, at ingen af delene har været tilfældet her?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, minister.

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg har sådan set bare spurgt, og man er i god kontakt med mig, selv om det jo er en selvstændig offentlig virksomhed. Og de har sagt, at det er kutyme, at hvis det er sådan, at man har flere passagerer, end man kan transportere, så sørger man for at indsætte f.eks. tog. Og kan man ikke det, må man som her indsætte busser.

Det, man så også siger, er selvfølgelig, at det er sket med lovlig rejsehjemmel.

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:28

Kim Christiansen (DF):

Jeg synes, det er meget interessant, at man kan lade DSB indsætte busser, hvis der ikke er plads i togene. Det tror jeg da at pendlerne på f.eks. Næstved-København vil være glade for fremadrettet i myldretiden, altså at man så indsætter busser for at tage trykket af DSB's manglende materielsituation. Det er sådan nytænkning, og det glæder mig.

Men jeg håber da, og det bliver så en afsluttende kommentar, at ministeren er enig med mig i, at det her ikke er en trafik, man lige som skal normalisere fremadrettet. Og det håber jeg ministeren vil gøre DSB opmærksom på.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Ministeren.

Kl. 13:29

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Som sagt kan jeg godt høre, at spørgeren ikke er så tilfreds med de svar, jeg har givet, men sådan er spillereglerne nu engang.

Jeg kan kun sige, at når DSB kan indsætte busser, er det, fordi de i forvejen har togdrift der. Det er jo det, man skal huske er forudsætningen.

Her gjorde man så det, at da man havde for mange passagerer, indsatte man busserne, og man har så fået at vide, at det er fuldstændig efter spillereglerne.

Så kan man selvfølgelig godt have en anden holdning til, hvad man synes eller ikke synes, men det er i hvert fald sådan, som spillereglerne er.

Kl. 13:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Tak til spørgeren.

Der er et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren, også af hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:30

Spm. nr. S 168

5) Til transport- og bygningsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med DSB's kontrakt at fragte flygtninge i busser?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:30

Kl. 13:32

Kim Christiansen (DF):

Tak for det, formand. Det ligger jo i forlængelse af det foregående. Mener ministeren, det er i overensstemmelse med DSB's kontrakt at fragte flygtninge i busser?

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, ministeren.

Kl. 13:30

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for spørgsmålet. I det konkrete tilfælde er svaret ja. DSB kører offentlig service-trafik på kontrakt med staten – som i øvrigt er den, der blev indgået af den tidligere regering – og skal i den forbindelse transportere passagerer med gyldig rejsehjemmel. Dette gælder, uanset om passagererne er flygtninge eller ej, og DSB tilrettelægger køreplanen på baggrund af passagerefterspørgsel og disponerer på det grundlag over, hvor togmaterialet skal køre.

I og med togene indgår i en på forhånd fastlagt køreplan, er DSB's mulighed for at disponere om begrænset. Hvis der, som tilfældet er i dag ved den dansk-tyske grænse, er en væsentlig stigning i efterspørgslen, må DSB derfor benytte busser for at kunne stille den nødvendige kapacitet til rådighed. Ud over de trafikforpligtelser, der følger af kontrakten, er DSB selvfølgelig forpligtet til at overholde gældende lovgivning. Og som vi var inde på under spørgsmålet før, fremgår det af Syd- og Sønderjyllands Politis pressemeddelelse af 23. oktober 2015, at den buskørsel, som DSB udfører, sker som led i eller erstatning for DSB's almindelige togdrift. DSB overholder således på dette punkt både DSB-kontrakten og dansk lovgivning i øvrigt.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 13:31

Kim Christiansen (DF):

Nu skal jeg beklage, for jeg var jo ikke med i den aftale om DSB-kontrakten – en ny, 10-årig kontrakt – som den tidligere regering med et meget snævert flertal lavede med DSB. Men jeg var dog med til nogle af forhandlingerne og mener ikke at kunne se nogen steder, at man har bevilget 4 milliarder danske skattekroner om året til, at DSB kan ligge og drive menneskehandel fra Flensborg og til Fredericia. Det mener jeg ikke står nogen som helst steder i kontrakten, men det kan være, ministeren kan gøre mig klogere på det – for jeg har ikke set det nogen steder i hvert fald.

Kl. 13:32

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 13:32

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg skal bare sige, at mit parti heller ikke indgik i den aftale om kontrakten, men desuagtet vil jeg sige, at som sagt indgår busserne som led i og supplement til DSB's almindelige togdrift. DSB's kontrakt med Transport- og Bygningsministeriet fastsætter desuden krav til, hvor stor en andel af passagererne, der skal kunne få siddepladser. Kravene om siddepladser gælder selvfølgelig også, når togene kører på strækningen mellem grænsen og Fredericia. Kan den planlagte toglkapacitet ikke opfylde disse krav, må DSB indsatte busser. Det er DSB's ansvar i hvert enkelt tilfælde at vurdere.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:32

Kim Christiansen (DF):

Tak for svaret. Det er så muligt, at det står i den tillægskontrakt til DSB-kontrakten, som ministeren jo har lavet her for nylig, det skal jeg ikke kunne sige. Men jeg vil da bare ganske kort spørge: Kan vi forvente, at man fremadrettet løser f.eks. myldretidstrafik og lignende, ved at DSB nu udnytter den her mulighed, som de tilsyneladende har i deres kontrakt, for at indsatte supplerende busser, så folk ikke skal stå op i togene i myldretiden?

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, ministeren.

Kl. 13:33

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen altså, hvis spørgeren har nogle spørgsmål, som kræver svar fra DSB, så skal jeg meget gerne sørge for, at man får dem. Men foreløbig kan jeg kun gentage her, at DSB overholder både DSB-kontrakten – og det er ikke i tillægskontrakten, det står – og dansk lovgivning i øvrigt, når de transporterer passagerer med gyldig rejsehjemmel, når dette sker som led i DSB's almindelige togdrift, uanset at dette så i visse tilfælde sker med bus.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det sidste spørgsmål. Spørgeren, værsgo.

Kl. 13:33

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil bare afslutningsvis have ministeren til at bekræfte mig i, at man fremadrettet ønsker at løse DSB's ringe materielsituation ved at indsatte supplerende busser til at tage de passagerer, der ikke er siddepladser til. For hvis man ikke ønsker at pålægge DSB det eller give DSB muligheden, så er det her en særforanstaltning, man har lavet i forhold til flygtninge, der krydser den dansk-tyske grænse, og det synes jeg er stærkt problematisk, uanset om Syd- og Sønderjyllands Politi i den her situation har fuldstændig hvidvasket det.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Sidste besvarelse fra ministeren, værsgo.

Kl. 13:34

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu sætter jeg jo stor pris på det samarbejde, jeg har med spørgeren, så det vil jeg selvfølgelig også gerne have i forhold til det her spørgsmål, og jeg forstår også godt og anerkender fuldt ud, at spørgeren forsøger at stille spørgsmål ind til det, som for ham selvfølgelig er vigtigt. Jeg kan kun sige i forhold til det, jeg har svaret på her, at det er i overensstemmelse med gældende ret.

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Det næste spørgsmål til transport- og bygningsministeren er af hr. Henrik Dam Kristensen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:34

Spm. nr. S 176

6) Til transport- og bygningsministeren af:

Henrik Dam Kristensen (S):

Hvilke planer har ministeren for udvidelse af Østjyske Motorvej (E45) mellem Vejle og Randers?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:34

Henrik Dam Kristensen (S):

Hvilke planer har ministeren for udvidelse af Østjyske Motorvej (E45) mellem Vejle og Randers?

Kl. 13:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 13:34

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, har regeringen peget på, at vi løbende vil søge at forbedre fremkommeligheden på den østjyske motorvej E45. Vi kan jo se, at der er store trængselsproblemer på visse dele af E45, og derfor er det en af regeringens vigtigste prioriteter, at der bliver gjort noget ved fremkommeligheden til gavn for de mange borgere og virksomheder, der hver dag benytter denne strækning.

Faktisk er trængselsproblemerne på E 45 jo ikke nye. De var der også under den tidligere regering og har været der i lang tid. Jeg har så den holdning, at jeg synes, det er, som om den tidligere regering dengang var mere optaget af at bruge penge på jernbaner end på at løse trængselsudfordringer på den østjyske motorvej. Man kunne jo sagtens have sagt, at man ønskede at prioritere vejene. Det skete så ikke, og nu har vi så et problem, vi sammen må håndtere. Så synes jeg også, jeg vil sige, at regeringen jo fra den tidligere regering har overtaget en økonomi, hvor de offentlige finanser i hvert fald er i mindre god stand, end der blev stillet i udsigt før valget, og det kommer jo så også til at kræve nogle beslutninger, fordi vi er udfordret.

Så regeringen er nødt til først at have et samlet overblik over økonomien og de offentlige investeringer i de kommende år. Indtil da må vi så vente med at tage stilling til nye udmøntninger og initiativer på infrastrukturområdet.

Kl. 13:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og spørgeren, værsgo.

Kl. 13:36

Henrik Dam Kristensen (S):

Det var jo en elegant måde ikke at give nogen svar på, altså at kaste det over til den tidligere regering og til den tidligere minister, og så kunne man jo også gå hen til den forrige minister, men det kommer vi jo ikke rigtig videre af.

Jeg synes, man skal vende tilbage til det, som ministeren så selv har offentliggjort i forhold til regeringsgrundlaget, altså en erkendelse af, at der er et problem. Selv om der måske er økonomiske problemer her og nu – der kan man så diskutere, hvor alvorlige de er, for finansministeren har jo på et spørgsmål også måttet svare, at de nok ikke var helt så slemmе, som man startede med at sige – synes jeg måske, det ville klæde ministeren i stedet for at lave sådan en slags abespil så at sige det, som der også blev erkendt i den første del af svaret, altså: Hvad er problemet? Og når der er en anerkendelse af, at der er problemer, kunne man sige: Jeg vil egentlig gerne sætte mig i spidsen for at få lavet en eller anden form for masterplan for, hvad det er, der skal i gang i forhold til den strækning, der er omtalt her.

Så vil ministeren ikke forholde sig til det reelle spørgsmål: Vil ministeren være med til at lave en form for masterplan, som siger, at

man erkender, at der er et problem her, og at man skal tage det i de og de etaper? For det vil så være der, hvor vi afhjælper problemerne mest.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ministeren.

Kl. 13:37

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Det her er sådan set ikke et abespil, for det her er et faktuel spil. Det er faktuelle oplysninger og en faktuel verden. For det, vi diskuterer lige nu, er sådan set, om vi gerne vil lave noget ved E45, og vi har allerede planer om både at kunne udnytte midterrabatten og at kunne lave andre tiltag, og vi har endda også den helt klare oplysning om, hvad det måtte koste. Problemet er bare – om man kan lide det eller ej – at man, hvis man har brugt pengene på nogle projekter, så ikke kan bruge dem en gang til. Jeg forsøger jo indimellem at holde nogle af de penge væk, f.eks. fra forskellige forlig, og spørge, om vi ikke kunne bruge dem til noget andet, men det har jeg jo ikke stor opbakning til blandt forligspartierne. Men det jo er kun godt, hvis der er et signal om det i dag.

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:38

Henrik Dam Kristensen (S):

Altså, det er fint nok, minister, hvis det her skal bruges til sådan et abespil, og det kan vi tage i et forsamlingshus på et eller andet tidspunkt. Men jeg synes, det er bedre, at ministeren forholder sig til, om vi kan få nogle overordnede planer. Nu forstår jeg så, at man har nogle ideer om forskellige ting, for det var jo det, der fremgik af det her svar. Kan vi så ikke få det frem i lyset? Hvordan vil regeringen prioritere det her område? Hvordan vil man strækning for strækning i forhold til det, som vi taler om her, sige at det her er førsteprioritet, og det her er andenprioritet, og så kan vi diskutere tidshorisont, og det kommer så også i det næste spørgsmål. Men jeg spørger bare stille og roligt: Når man nu har de ting i skuffen, kunne vi så ikke lukke skuffen op og delagtiggøre offentligheden i det?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:38

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen jeg tror da, jeg får svært ved at delagtiggøre Socialdemokratiet i det her, for det er jo jer selv, der har lavet det. Sagen var bare den, at I aldrig fik afsat penge til det, fordi alle pengene skulle gå til kollektiv trafik. Altså, når man laver en togfond til 28 mia. kr., har man jo truffet et valg i livet.

Jeg tror, de fleste af os ved, at bruger vi pengene på noget – det gælder også i vores egen husholdningsøkonomi – så kan vi ikke bruge dem til noget andet, og der kom desværre til at stå »kollektiv trafik« på dem alle. Man kunne jo også have lavet en vejfond.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:39

Henrik Dam Kristensen (S):

Det, der sker her, er på grænsen til manipulation med sandheden. Jeg vil bare sige, at den synes jeg vi skal tage i et forsamlingshus på et eller andet tidspunkt, for det er så groft.

Men ministeren erkender nu, at der overhovedet ikke er nogen planer om noget som helst og dækker sig i øvrigt ind under ting, hvor det ikke kan gennemprøves, hvad der er sandt.

Det må jeg bare konstatere og så sige til baglandet derhjemme, at ministeren ikke har noget, der bare ligner ambitioner eller planer i forhold til E45.

Kl. 13:39

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 13:39

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Hvis spørgeren havde hørt, hvad jeg sagde, så ville spørgeren netop have hørt, at der ligger planer, og det er endda planer, som jeg går ud fra at spørgerens eget parti må være enige i, for det var også planer, man havde fremme dengang.

Problemet er bare, at der aldrig er blevet afsat penge til det. Det koster en lille halv milliard, og den skal vi jo sammen finde ud af at finde. Men hvis man bruger pengene på noget andet, så kan man jo ikke bruge pengene på det her.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er til transport- og bygningsministeren af hr. Henrik Dam Kristensen, Socialdemokratiet.

Kl. 13:40

Spm. nr. S 177 (omtrykt)

7) Til transport- og bygningsministeren af:

Henrik Dam Kristensen (S):

Hvilke overvejelser har ministeren om tidshorisonter om eventuel udvidelse af Østjyske Motorvej (E45) set i lyset af de seneste trafiktal fra Vejdirektoratet, der viser, at der på de mest trafikerede strækninger af E45 er sket en tredobling af trafikken i myldretiden om morgenen og eftermiddagen og en fordobling set over hele dagen de sidste 20 år?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:40

Henrik Dam Kristensen (S):

Hvilke overvejelser har ministeren om tidshorisonter om eventuel udvidelse af den østjyske motorvej (E45) set i lyset af de seneste trafiktal fra Vejdirektoratet, der viser, at der på de mest trafikerede strækninger af E45 er sket en tredobling af trafikken i myldretiden om morgenen og om eftermiddagen og en fordobling set over hele dagen igennem de sidste 20 år?

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:40

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Nu kan jeg godt blive lidt nervøs, for jeg er jo nødt til at svare på spørgsmålet, selv om jeg kan høre på spørgeren, at spørgeren er lidt utilfreds med, at det her kommer til at

handle om penge. Men det er det altså nødt til, for planerne kan vi sagtens finde ud af sammen, men problemet er pengene.

Som jeg var inde på i mit tidligere svar til spørgeren, har regeringen sagt meget klart, at vi ønsker at forbedre fremkommeligheden på den østjyske motorvej. Vi har endda skrevet det ind i regeringsgrundlaget. Der er faktisk kun tre projekter, vi har skrevet ind, og det her er det ene af dem. Vi kan jo se, at der er store trængselsproblemer på visse dele af E45, og det ønsker vi at gøre noget ved. De seneste trafiktal fra Vejdirektoratet bekræfter jo, at regeringen netop har ret i denne prioritering.

Regeringen har som sagt overtaget en økonomi, hvor de offentlige finanser er i mindre god stand end stillet i udsigt før valget. Altså, vi er nødt til at sige til hinanden, at det ikke hjælper, at vi sender nogle signaler, som ingen af os kan indfri. Vi er nødt til at have et samlet overblik over økonomien og de offentlige investeringer de kommende år, inden vi tager stilling til nye udmøntninger og initiativer på infrastrukturuområdet. Jeg håber faktisk, at vi kan bruge tiden sammen på det.

Jeg tror, at både spørgerens egen transportordfører og partiet, Socialdemokratiet, godt ved, at der er nogle ting, vi kunne gøre på E45. Men det kræver midler, og hvis ikke man har de midler eller kan tilvejebringe dem, må jeg bare sige, at så kan vi jo ikke komme i gang. Og det hjælper ikke, at vi prøver på at sige, at der er nogle, der ikke har nogen planer. Det her er faktisk ikke særlig indviklet. Det er mere det at finde pengene.

Jeg vil bare sige til spørgeren endnu en gang: Hvis det her i dag bliver en håndsrekning til, at vi måske kunne prøve at kigge på noget af det, der ellers har sat penge af til, så synes jeg, det er positivt. Men jeg ved ikke helt, om det er sådan, jeg skal forstå det.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 13:42

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne citere fra dagens udgave af Horsens Folkeblad:

»Jeg har ikke et bud på, hvornår udvidelsen af E45 kommer i gang, men trængselsproblemerne er så store, at vi skal arbejde hurtigt. Imens skal alle muligheder som eksempelvis brug af nødsporet undersøges, siger Troels Lund Poulsen.«

Det er så erhvervs- og vækstministeren, som jo sammen med andre Venstrefolk havde det her som et afgørende mantra i sidste valgkamp.

Den der sang om pengene har vi hørt, og vi har også hørt, at finansministeren nu tog gruelig fejl. Der er faktisk flere penge til forbrug frem til 2020, end hvad vi rent faktisk sagde i valgkampen. Derfor spørger jeg igen: Hvad er det for nogle steder, man vil prioritere? Er der ingen penge overhovedet tilbage i f.eks. den grønne forligsfond?

I stedet for at lave et spil om, hvad der er blevet sagt før og hvordan og hvorledes, synes jeg, at ministeren i dag må forholde sig til det fremadrettede. For der er jo et reelt, dagligt problem for tusindvis af mennesker, som bruger så meget tid på at transportere sig frem og tilbage.

Så jeg vil spørge ministeren, om vi ikke kan aftale, at vi glemmer det der abespil med, hvad der er sket bagude – vi har begge to en fortid som transportministre, også for den nuværende ministers vedkommende – og så diskutere det fremadrettede. Som erhvervs- og vækstministeren siger i dagens aviser: Hvor kan vi konkret komme i gang med eksempelvis nødsporene?

Så må ministeren være lidt mere åben og sige, at det er i de og de områder, det er de og de penge, vi skal bruge for at få det her til at være et etapeløb. Så kunne vi få et positivt medspil i stedet for det abespil.

Kl. 13:44

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Kl. 13:44

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):
Jeg er nødt til at sige til hr. Henrik Dam Kristensen, at det bare er sådan her i verden, at de beslutninger og valg, man træffer, har betydning for fremtiden. Undskyld, jeg siger det, men det er lidt nemt bare at sige: Kan vi ikke bare glemme det, der er gjort en gang? Jamen sådan er verden jo ikke. De beslutninger, man har truffet, trækker jo linjer ind i fremtiden. Det er jo det, det hele går ud på.

Det er derfor, jeg prøver at spørge hr. Henrik Dam Kristensen, om man i stedet for at diskutere, hvad vi skal gøre – alle ved godt, at der kan laves noget – vil diskutere, hvordan vi skaffer pengene. Og jeg vil bare godt vide, om Socialdemokratiet kunne have den holdning, at vi måske kunne prøve at tage nogle af de andre projekter væk og give luft til E 45? For så vil jeg gerne invitere over til mig.

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:44

Henrik Dam Kristensen (S):
Hvad er der af disponible muligheder i det grønne trafikforlig?

Kl. 13:44

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren. Værsgo.

Kl. 13:44

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):
Det jo helt evident, for det er oplyst. Der er 1 mia. kr., og i modsætning til det, som hr. Henrik Dam Kristensen nu forsøger at give indtryk af, er det jo sådan, at det længe har været muligt at prioritere inden for den grønne forligskreds. Det har det sådan set været det sidste år, hvor hr. Henrik Dam Kristensens eget parti sad i regering. Og ikke engang den havnepakke, man havde aftalt, fik lov at komme fri, fordi der var de samme økonomiske udfordringer, og nu er de bare lidt værre. Så der er intet nyt. Det er nøjagtig det samme, som dengang spørgerens eget parti sad i regering.

Det eneste nye er, at man bare har glemt, hvordan det var, eller også har man prioriteret anderledes.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:45

Henrik Dam Kristensen (S):
Nu får vi så vide, at der altså er 1 mia. kr. Så spørger jeg bare: Har ministeren overhovedet tænkt på, at han vil indkalde til nogle forhandlinger, hvor i hvert fald noget af den milliard i givet fald kan bruges på E45, når man nu i valgkampen og ved alle mulige andre lejligheder, også i regeringsgrundlaget, har sagt, at det her er vigtigt?

Jeg har ikke lyst til det der bagudrettede. Det vil jeg gerne diskutere, men ikke i den her sparsomme spørgetid.

Jeg vil gerne bede ministeren om at være bare en anelse konstruktiv. Vil man overhovedet noget, når det gælder E45 på kort og mellemlangt sigt?

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ministeren.

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):
Nu er det så heldigt, at regeringen har skrevet det ind i sit regeringsgrundlag. Det kunne vi godt have tænkt at mange andre havde gjort. Men jeg går da ud fra, at hr. Henrik Dam Kristensen godt ved, at hvis det er sådan, at man ikke kan få pengene ud på grund af både konvergenskriterier og meget andet, så er det nøjagtig den situation, hans egen regering var i et helt år.

Hvis man gerne ville have brugt pengene, hvorfor indkaldte man så ikke til forhandlinger? Det kan jeg godt sige hvorfor man ikke gjorde. Man kunne heller ikke dengang få dem fri, fordi man er bundet af de samme regler. Og sådan er det nu engang.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Spørgeren.

Kl. 13:46

Henrik Dam Kristensen (S):
Min konklusion er sådan set meget klar på det her spørgsmål: Der er mange flotte ord om E45, men man er ikke i nærheden af noget, der ligner handling, fra den nuværende transportministers side. Det synes jeg sådan set bare er lidt sørgeligt.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Jeg blev lidt i tvivl, jeg beklager over for spørgeren. Spørgeren så så sikker ud, at jeg blev usikker, men spørgsmålet var faktisk afsluttet. Tak til både spørgeren og ministeren.

Så er der et nyt spørgsmål til transport- og bygningsministeren, og det er af hr. Jonas Dahl Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:47

Spm. nr. S 185
8) Til transport- og bygningsministeren af:

Jonas Dahl (SF):
Kan ministeren bekræfte, at udrulningen af timemodellen foregår fuldstændig som fastlagt af forligskredsen?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 13:47

Jonas Dahl (SF):
Tak for det. Spørgsmålet lyder:
Kan ministeren bekræfte, at udrulningen af timemodellen foregår fuldstændig som fastlagt af forligskredsen?

Kl. 13:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ministeren, værsgo.

Kl. 13:47

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):
Tak for spørgsmålet. Som jeg er sikker på at det er hr. Jonas Dahl bekendt, er status for arbejdet med Togfonden DK, at der er igangsat en lang række analyser, herunder af projekterne i timemodellen. Og de analyser fortsætter jo indtil videre, selv om den nuværende regering ikke er med i aftalen om Togfonden DK.

Hvad den videre skæbne bliver for projekterne, afhænger dels af, hvad analyserne viser, dels af det kommende serviceeftersyn af Togfonden DK, som vi har meldt ud i vores regeringsgrundlag.

Jeg tror nu heller ikke, det kan komme bag på hr. Jonas Dahl, at der skal tages stilling til de enkelte projekter, når analyserne er færdiggjort. Mig bekendt har det i hvert fald hele tiden været meningen,

at det var sådan, det skulle foregå. Man kan vel heller ikke forestille sig, at den tidligere regering satte analysearbejdet i gang, hvis ikke resultaterne skulle bruges til noget. Jeg vil bare sige, at muligheden for at realisere de mange projekter i Togfonden DK så er noget andet.

Sandheden er jo den, at pengene til at realisere projekterne i Togfonden DK ikke er til stede. Derfor er det sådan, at de foreløbige beregninger, som vi fremlagde i forbindelse med finanslovsforslaget, viser et hul på 9 mia. kr. i Togfonden DK. I den situation er det eneste ansvarlige at gennemføre det serviceeftersyn af Togfonden DK, som regeringen har annonceret.

Jeg noterer mig stilfærdigt i den forbindelse, at dele af forligskredsen allerede er opmærksom på, at man ikke kan bruge penge, man ikke har. Spørgsmålet er derfor nok snarere, om hr. Jonas Dahl og forligskredsen kan garantere udrulningen af timemodellen.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det spørgeren, hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:48

Jonas Dahl (SF):

Men det, det drejer sig om her, er jo sådan set, om regeringen respekterer det flertal i Folketinget, som både var der inden folketingsvalget, men nu også er der efter folketingsvalget.

Derfor er det også centralt, om ministeren vil bekræfte – for jeg synes, der var lidt uld i mund i det her svar – at arbejdet i Transportministeriet fortsætter, som det blev fastlagt i den tidsplan, der også var en del af timemodellen, eller det trafikforlig, der blev indgået i forhold til Togfonden DK.

Så derfor vil jeg bare gerne have, at ministeren bekræfter, at arbejdet i ministeriet selvfølgelig fortsætter som hidtil, indtil der er truffet en anden politisk beslutning i forligskredsen.

Eller er det måske sådan, at ministeren eller Finansministeriet allerede nu er begyndt at hive i håndbremsen? Det er jo sådan set det centrale her. Så jeg vil bare høre, om ministeren kan bekræfte, at arbejdet fortsætter som fastlagt af forligskredsen.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:49

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne gøre det helt klart, at Venstre ikke er med i forliget om Togfonden DK, som blev indgået i januar 2014. Det er derfor heller ikke et forlig, som regeringen er forligsmæssigt bundet af. Regeringen respekterer naturligvis flertallet i Folketinget. Nu er det imidlertid ikke min opfattelse, at der i forligskredsen er enighed om at udrulle Togfonden DK hurtigere, end der er råd til.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Spørgeren, hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:50

Jonas Dahl (SF):

Det er jo glædeligt, at ministeren i hvert fald respekterer et flertal i Folketinget. Så synes jeg da, at vi er kommet et skridt på vejen.

Men jeg må også sige, at jeg var meget forundret, da jeg her den 3. november kunne høre, at DSB's chef udtalte på til TV 2 News, at man jo endnu ikke vidste, om timemodellen bliver til noget. Og der vil jeg bare høre: Når DSB's chef udtrykker sig på den måde, skyldes det så, at man har fået nye dessiner fra Transportministeriet?

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:50

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu skal jeg slet ikke give chefen karakter. Men jeg vil da godt gøre en undtagelse og sige, at det da vist er meget, meget klogt at udtale, at inden man har set analyserne, og inden man har set et serviceeftersyn af Togfonden DK, vil man ikke begynde at sige, hvad det hele ender med. Det tror jeg bare hedder rettidig omhu.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jonas Dahl, værsgo.

Kl. 13:50

Jonas Dahl (SF):

Det kan godt være, ministeren finder, at det er rettidig omhu. Men det, der er det centrale her, er jo fortsat, om man så også har tænkt sig at respektere det forlig, der faktisk ligger – det forlig, hvor der netop er lavet en tidsplan for, hvordan man ruller timemodellen ud.

Nu har vi så den øverste chef for DSB, der siger, at man endnu ikke ved, om timemodellen bliver til noget, og så er det jo trods alt en tanke værd at spørge sig selv, om det er, fordi regeringen har sendt nogle nye signaler. Er det, fordi regeringen ikke længere respekterer det flertal, der er, og det flertal, der står bag den politiske aftale, der er lavet om Togfonden DK?

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:51

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen det er jo helt naturligt, at man ønsker, at nogle analyser skal være afsluttet, inden man træffer beslutninger på baggrund af dem. Altså, det hænger jo helt sammen, som det skal.

Så har jeg faktisk allerede sagt, at forliget om Togfonden DK ikke er et forlig, som regeringen er forligsmæssigt bundet af. Sådan oplever vi det, men selvfølgelig respekterer vi et flertal i Folketinget. De to ting er jo ikke det samme.

Kl. 13:51

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er af hr. Rasmus Horn Langhoff. Det ser ikke ud til, at han er til stede, og så bortfalder spørgsmålet.

Så er det næste spørgsmål til social- og indenrigsministeren af fru Karina Adsbo, Dansk Folkeparti.

Kl. 13:52

Spm. nr. S 208

9) Til transport- og bygningsministeren af:

Rasmus Horn Langhoff (S):

Hvad er ministerens holdning til regionsrådsformand Jens Stenbæks beskyldninger om, at ministeren har videregivet Folketinget urigtige oplysninger, jf. artiklen »Minister: Ikke flere penge til regionale togbaner« i Sjællandske den 6. november 2015?

[Spørgsmålet er bortfaldet].

Kl. 13:52

Spm. nr. S 207

10) Til social- og indenrigsministeren af:

Kl. 13:55

Karina Adsbøl (DF):

Henset til at kommunalbestyrelsen i forbindelse med en hjemgivelse af et tvangsanbragt barn skal træffe beslutning om en hjemtagelsesperiode, mener ministeren så, at det er rimeligt, at kommunalbestyrelsen kan strække perioden i op til 6 måneder, og påtænker ministeren ændringer i serviceloven i forhold til hjemgivelse af anbragte børn, set i lyset af at børn mister tilknytningen til deres netværk, jo længere tid de er anbragt uden for hjemmet?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 13:52

Karina Adsbøl (DF):

Spørgsmålets ordlyd er: Henset til at kommunalbestyrelsen i forbindelse med en hjemgivelse af et tvangsanbragt barn skal træffe beslutning om en hjemtagelsesperiode, mener ministeren så, at det er rimeligt, at kommunalbestyrelsen kan strække perioden i op til 6 måneder, og påtænker ministeren ændringer i serviceloven i forhold til hjemgivelse af anbragte børn, set i lyset af at børn mister tilknytningen til deres netværk, jo længere tid de er anbragt uden for hjemmet?

Kl. 13:52

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 13:52

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Lad mig starte med at sige tak for spørgsmålet, som jo handler om kommunernes afgørelse om hjemgivelse af anbragte børn og netop også fastsættelsen af hjemgivelsesperiodens længde.

Når en anbringelse af et barn bringes til ophør, fordi barnet igen skal hjem at bo hos sine forældre, er det selvfølgelig enormt vigtigt, at det skift, som sker i barnets liv, sker så skånsomt som overhovedet muligt. For det pågældende barn skal jo vænne sig til, at det så igen er forældrene, som står for den daglige omsorg, og det er klart, at der selvfølgelig formentlig både er venner og netværk i forbindelse med anbringelsen, som der så skal tages afsked med.

Det siger sig selv, at det er enormt store ændringer i et barns liv, og det er nogle ændringer, som et barn formentlig også skal have tid til at vænne sig til og til at forberede sig på.

Derfor er der fastsat regler i serviceloven om, at kommunerne som udgangspunkt skal fastsætte en hjemgivelsesperiode, når en anbringelse skal ophøre. Og sådan en hjemgivelsesperiode kan være op til 6 måneder, men den må heller aldrig være længere, end hvad der er behov for.

Det betyder, at hjemgivelsesperioden i nogle tilfælde kan være få dage, men der kan også være tilfælde, hvor der kan være behov for at bruge den fulde længde, altså op til de 6 måneder. Det vil jo selvfølgelig altid afhænge af den enkelte sag og ske under hensyn til barnets behov for kontinuitet og tryghed. Og der skal kommunerne selvfølgelig sikre barnets kontakt til forældre og netværk under anbringelsen og jo også i hjemgivelsesperioden.

Der er tale om nogle regler her, som alle partier, undtagen Enhedslisten, støttede, da de blev indført tilbage i 2009, og spørgsmålet er, om jeg har tænkt mig at ændre på dem.

Der vil jeg så bare konstatere, at jeg sådan set grundlæggende mener, at der er tale om, at vi har nogle gode og fornuftige regler, som netop tager udgangspunkt i hensynet til barnet, og derfor har jeg ikke nogen planer om at ændre på de regler.

En lille bonusoplysning er, at SFI er ved at lave en evaluering af de langsigtede effekter af lovændringerne om den her kontinuitet i anbringelsen fra 2009, og det er en rapport, som vi vil få forelagt senere.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:55

Karina Adsbøl (DF):

Tak for svaret. Ministeren har også svaret skriftligt. Men det, der undrer mig, er jo, at det, der sker, og som jeg får henvendelser i min indbakke om, er, at borgere oplever, at deres barn – måske er barnet nyfødt – bliver anbragt uden for hjemmet. Så er der en hjemgivelsesperiode, og når der er blevet truffet en beslutning om, at barnet skal hjem, så trækker kommunen det ud i op til 6 måneder. Og når der er tale om et nyfødt barn, er det sådan, at det barn hurtigt mister tilknytningen til sine forældre.

Derfor synes jeg, at vi skal se på, om der kan foretages ændringer i lovgivningen, når vi nu snakker om 6 måneder.

Ministeren taler om, at det skal være alt efter behov. Men altså, er det ikke korrekt opfattet, at når et barn er anbragt uden for hjemmet, skal man arbejde for, at det barn skal hjemgives? Altså at man skal arbejde for, at det bevarer tilknytningen til netværket, og at det ikke skal være anbragt uden for hjemmet altid.

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:56

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Jeg er sådan set enig i, at der jo netop tegner sig et billede af, at 6 måneder er maksimum, men at der også kan være tale om meget, meget få dage. Derfor er det jo vanskeligt at vurdere, om lovgivningen er tilstrækkelig.

Jeg mener sådan set, at lovgivningen er tilstrækkelig, fordi der også kan være tilfælde, hvor man netop af hensyn til barnet siger, at hjemgivelsen kan ske i løbet af ganske få dage.

Jeg vil ikke stå sådan og kommentere enkeltsager. Men når der er tale om ganske små børn og nogle børn, der har været anbragt, så er det jo stadig væk også en diskussion om, hvorvidt forældrene er rede til at tage vare på barnet, når barnet så igen bliver hjemgivet.

Det er den konkrete og individuelle vurdering, som kommunen som myndighed foretager hver evig eneste gang.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 13:57

Karina Adsbøl (DF):

Men hvis ministeren får en række henvendelser på, at der er udfordringer på det her område, så må man vel gå ud fra, at ministeren tager de henvendelser alvorligt. Så jeg håber i hvert fald – og jeg bringer det videre – at de må rette henvendelse til ministeriet om de udfordringer, der er, i forhold til den her problematik om, at det kan tage 6 måneder, hvis man benytter sig af den og man ikke arbejder på den her hjemgivelse.

Nu ved jeg godt, at Ankestyrelsen siger, at anbragte børn skal have tid til at omstille sig. Men omvendt skal man jo tænke på, at man kan fjerne et barn fra dets netværk på nul komma fem, og det skal man også gøre, hvis barnet er udsat for fare eller andet. Det er bare for at se det i samme kontekst, som man siger man kan fjerne et barn ud fra. Men en periode på 6 måneder er jo lang tid.

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:58

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Men det er faktisk også derfor, at reglerne er skruet sådan sammen, at der jo ikke sådan er to streger under, at det skal tage 6 måneder. Det kan tage op til 6 måneder. Nogle gange kan det være i løbet af ganske få dage, og i udgangspunktet tror jeg ikke, at der er nogle, der sådan pr. automatik siger, at man har en interesse i sådan en meget lang hjemgivelsesperiode, medmindre der er behov for det.

Det var bl.a. min første del af besvarelsen, når vi taler om ældre børn, hvor man måske netop har et helt nyt netværk og har haft en hverdag i sin anbringelse. Der kan der være tale om, at det er ganske fornuftigt at bruge noget tid på den forandring, som der jo alt andet lige sker i et barns liv.

Men der er jo vidt forskellige hensyn at tage, og det er også derfor, at man opererer med nærmest fra få dage og op til 6 måneder. Det må være en konkret og individuel vurdering i hver enkelt sag.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 13:59

Karina Adsbøl (DF):

Nu taler ministeren om ældre børn, men det er sådan, at børn skal høres, så man kan jo passende spørge børnene om det, og så kan man jo høre børnenes ord om deres ønske og deres behov.

Noget andet er, at ministeren siger, at det ikke må vare længere, end hvad der er behov for. Jamen hvornår må det så tage op til 6 måneder? Jeg kunne godt tænke mig at høre ministeren sige, hvornår en hjemgivelsesperiode må vare 6 måneder. En række eksempler på det ville da være fantastisk at få.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:59

Social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann):

Nu har vi sådan set, mener jeg, lavet et godt stykke lovgivningsarbejde her. Det er altså alle partier, der har støttet det, bortset fra Enhedslisten, og vi siger, at det netop er op til 6 måneder. For man kan jo ikke sætte det her på en fast formel.

Nogle børn, der bliver hjemgivet, er børn på 12 år, og nogle er måske kun 6 måneder, og der kan man jo ikke høre dem. Det er derfor, at man også ser vidt forskellige situationer.

For i nogle tilfælde er det børn, der har et aktivt hverdagsliv i deres anbringelse, og derfor skal der bruges noget mere tid på det. I andre tilfælde med yngre børn, helt små spædbørn, kan det godt være, at det kan gå hurtigere, hvis de biologiske forældre er klar til at tage imod barnet.

Det er derfor, at man ikke kan sætte det på firkantede formler. Det er derfor, vi er nødt til at have den fleksibilitet i lovgivningen, så man kan tage hensyn til det pågældende barn, der er i den her situation.

Kl. 14:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Så er der et nyt spørgsmål til ministeren for børn, undervisning og ligestilling, og det er af fru Pernille Schnoor, Socialdemokraterne.

Kl. 14:01

Spm. nr. S 151 (omtrykt)

11) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Pernille Schnoor (S):

I lyset af, at 160 lærere på erhvervsskoler allerede nu er varslet fyret grundet regeringens 2-procentsbesparelser på ungdomsuddannelserne, mener ministeren så stadig, at besparelserne på erhvervsskoler kan gennemføres som effektiviseringer uden kvalitetsforringelser i form af eksempelvis færre timer og færre uddannelser?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:01

Pernille Schnoor (S):

Tak. Spørgsmålet lyder: I lyset af, at 160 lærere på erhvervsskoler allerede nu er varslet fyret grundet regeringens 2-procentsbesparelser på ungdomsuddannelserne, mener ministeren så stadig, at besparelserne på erhvervsskoler kan gennemføres som effektiviseringer uden kvalitetsforringelser i form af eksempelvis færre timer og færre uddannelser?

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:01

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Tak. Fru Pernille Schnoor henviser med spørgsmålet formodentlig til en artikel, der har været bragt i fagforeningen 3F's medlemsblad, Fagbladet 3F, hvor man kunne læse, at faldende elevtal og bebudede nedskæringer på 2 pct. har betydet afskedigelser af over 160 lærere på erhvervsskolerne året rundt.

Nu er der jo en tendens til, at omprioriteringsbidraget på de 2 pct. får skyld for det hele. Men hvis man læser artiklen – og det går jeg ud fra at ordføreren har gjort – så kan man se, at den artikel netop nævner eksempler fra bl.a. Aalborg på afskedigelser, der har fundet sted i foråret, altså under den tidligere regering, og som jo på den måde intet har at gøre med omprioriteringsbidraget på 2 pct.

Det fremgår også af artiklen, at der er flere grunde til de her varslede lærerafskedigelser. De skyldes bl.a. det faldende elevtal, og det faldende elevtal på erhvervsuddannelserne var jo også noget, som aftalepartierne omkring erhvervsskolereformen var meget bevidste om, altså at indførelsen af et karakterkrav og en ændring og en omlægning af erhvervsuddannelserne formodentlig ville have den effekt, at der ville komme et lille fald i starten, før vi så forhåbentlig ville kunne se en indfrielse af det, der har været det fælles politiske mål, og som mit parti i hvert fald hidtil har delt med spørgerens parti, nemlig at sikre, at der er flere unge, der tager en erhvervsuddannelse.

Derfor må vi heller ikke glemme i forhold til det, som artiklen jo bearbejder, nemlig det lille fald som følge af eud-reformen, at det er en reformaftale, som et bredt dsnit af Folketingets partier har lavet. Og vi vidste jo godt, at reformen ville stille krav, også krav til underviserne på uddannelsesinstitutionerne, som er anderledes end dem, de måske har været stillet over for tidligere. Og det kunne i sig selv også medføre, ikke en afskedigelse, men en udskiftning i den lærerkreds, der er på en række af erhvervsskolerne.

De økonomiske udfordringer i samfundet er jo kendte, og på den baggrund har vi fra regeringens side sagt, at vi også mener, at man på uddannelsessektorens institutioner skal kigge på, om man kan bruge pengene mere effektivt. Det har vi også tillid til at ledelserne på erhvervsskolerne kan sikre, mens man samtidig fastholder en høj uddannelseskvalitet.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Pernille Schnoor.

Kl. 14:03

Kl. 14:06

Pernille Schnoor (S):

Der kan jo være noget i ministerens pointe om de 160 varslede fyringer, altså at det måske ikke skyldes de 2 pct.s besparelser. Det kunne også skyldes rettidig omhu, kan man sige, at ledelserne allerede nu forudser en økonomi, hvor der skal spares 2 pct.

Men uanset hvad gør det jo ikke situationen bedre, at man allerede nu har afskediget en del lærere på erhvervsskolerne. Ifølge beregninger fra Danske Erhvervsskoler betyder regeringens omprioriteringsbidrag, at 408 medarbejdere alene på erhvervsskolerne i Storkøbenhavn skal afskediges, for at man kan hente de 2 pct. ind, og i hele Danmark drejer det sig om 1.961 medarbejdere.

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge igen, om ministeren mener, at det er muligt at afskedige omkring 2.000 medarbejdere på erhvervsskolerne, uden at det går ud over kvaliteten i undervisningen og udbuddet af uddannelser.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 14:04

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jeg har da en klar forventning om, at ledelserne kigger på, hvordan man kan opretholde kvaliteten på uddannelserne, og ikke tænker, som jeg lidt kan høre ordføreren indikerer, at det første, man skal gøre, er at fyre sine lærere.

Jeg har en klar forventning om og også en tiltro til, at de stærke ledelser, vi har, og også de bestyrelser, vi har siddende, hvor der også indgår lærerrepræsentanter, kigger på, hvordan man kan sikre en mere effektiv drift. Hvordan kan man måske sørge for, at bygningsadministrationen, studieadministrationen og en række andre ting er optimeret?

Vi kan se, at der er store forskelle i sektoren på, hvordan man bruger sine midler og sine ressourcer. Og jeg synes egentlig ikke, at det gør noget, at vi også politisk siger til en institution, som modtager offentlige midler, at vi har en forventning om, at de vender pengene en ekstra gang og ser, om de kan strækkes længere, og at vi også har en forventning om, at det, man kigger på, selvfølgelig er noget, der ikke handler om at forringe uddannelseskvaliteten, men noget, der ligger uden om kerneydelsen. Det er jo den opgave, som mange af institutionerne nu står over for.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:05

Pernille Schnoor (S):

Erhvervsskolerne har siden 2009 været pålagt rationaliseringer inden for administration, indkøb og it, og nu har de, hvad der svarer til 630 mio. kr. mindre end i 2009. Så de har jo været i gang med de her rationaliseringer, som bliver nævnt fra ministerens side.

Danske Erhvervsskoler udtaler, at 2-procentbesparelserne vil gå ud over undervisningen overalt, fordi der simpelt hen ikke er andre steder at hente besparelser i den størrelsesorden hjem. Jeg kan oplyse, at flere erhvervsskoler har måttet sælge bygninger fra, bl.a. Erhvervsskolen Nordsjælland, men TEC her i Københavnsområdet har også været nødt til at gå ud og sælge administrationsbygninger og andre bygninger for at hente penge hjem. Så de er jo i gang med at rationalisere.

Jeg kunne bare godt tænke mig at få svar på, om ministeren mener, at man kan afskedige uden at slække på kvaliteten.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:06

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

I aftalepartierne har vi jo en fælles ambition om, at det i 2020 skal være 25 pct. af en ungdomsårgang, der tager en erhvervsuddannelse. I år er det 18½ pct. Det betyder jo, at man med et ekstra elevtal også vil få markant flere penge ind i taxametertilskud.

Der er ingen tvivl om, at der lige nu er nogle erhvervsskoler, der står med en udfordring, fordi erhvervsskolereformen har betydet en nedgang i elevtallet. Men målet er jo at få flere elever ind på erhvervsskolerne og dermed også være med til at understøtte en drift, der nogle steder måske vil være mere rentabel, end man kan se lige nu i de her reformimplementeringsår.

Men derudover må jeg sige, at jeg er uenig med ordføreren i, at man ikke kan effektivisere på nogen af erhvervsskolerne. Vi har senest set en rigsrevisionsrapport, hvor Uddannelsesforbundet, som også er citeret i den artikel, ordføreren har nævnt, selv har peget på, at der i hvert fald er noget at komme efter i forhold til at bruge pengene bedre. Så ja, det kan lade sig gøre.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:07

Pernille Schnoor (S):

Der er flere, bl.a. direktøren for et stort uddannelsescenter i Slagelse, Selandia, der har udtalt, at det også vil gøre det svært at tiltrække elever til uddannelserne og nå den her målsætning om, at 25 pct. af de unge skal tage en erhvervsskoleuddannelse.

Han har også udtalt, at det også er rigtig svært at give elever med særlige behov – eller ikke særlige behov, særligt talent, undskyld – den opmærksomhed, som også ligger i erhvervsskolereformen, nemlig med talentspor osv. Han siger også, at det bliver svært at fokusere mere, end man gør nu, på differentieret undervisning.

Så det, jeg spørger om, er bare, om ministeren anerkender, at de her besparelser, som kommer oven i de effektiviseringer, der rent faktisk har fundet sted på erhvervsskolerne, vil kunne føre til, hvad skal man sige, forringelser af undervisningen.

Kl. 14:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 14:08

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jeg har tiltro til, at man ude lokalt sørger for, at det netop ikke kommer til at forringe undervisningens kvalitet, og at man kigger på det, der er kerneopgaven, nemlig at sikre nogle gode uddannelser til vores unge. Og så synes jeg også, at man fra institutionernes side skal passe på med ikke at få talt vores erhvervsuddannelser ned.

Jeg synes, vi har en fælles opgave med at sørge for at få flere unge til at tage en erhvervsuddannelse og sikre, at den reform, der er lavet politisk bredt, også kommer til at fungere, herunder også de talentspor, der skal til. Dem har vi også i fællesskab afsat yderligere ressourcer til, og derudover har vi jo fundet 150 mio. kr. til en understøttelse for erhvervsskolerne, fordi vi ved, at der er nogle steder, hvor udstyret ikke har været up to date, og hvor de unge derfor har

fået en uddannelse med udstyr, som ikke har svaret til de maskiner, de skulle ud og arbejde ved ude på virksomhederne.

Så alt det her synes jeg sådan set sammenlagt er med til at styrke erhvervsuddannelserne, og jeg tror, man fra sektorens side nu skal passe på, at den her opgave med at kigge på, om pengene kan strække længere, ikke fører til, at man bare siger, at nu kan man slet ikke uddanne de unge.

Jo, selvfølgelig kan man det, og det har jeg også tiltro til at man kan fremover. Jeg har også tiltro til, at ledelserne påtager sig den opgave.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er et nyt spørgsmål, og det er til ministeren for børn, undervisning og ligestilling, og det er af hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 193

12) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Jacob Mark (SF):

Vurderer ministeren, at man fortsat kan lave en varieret skoledag i folkeskolen med mulighed for at opfylde intentionerne om den åbne skole, en alsidig understøttende undervisning, koncentreret faglig fordybelse og med tid til lærernes forberedelse, når folkeskolens budgetter bliver beskåret år for år?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:10

Jacob Mark (SF):

Tak for det, og tak fordi ministeren ville komme. Jeg læser spørgsmålet op: Vurderer ministeren, at man fortsat kan lave en varieret skoledag i folkeskolen med mulighed for at opfylde intentionerne om den åbne skole, en alsidig understøttende undervisning, koncentreret faglig fordybelse og med tid til lærernes forberedelse, når folkeskolernes budgetter bliver beskåret år efter år?

Kl. 14:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 14:11

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Folkeskolens budgetter er jo ikke blevet beskåret år for år. Hvis vi ser på kommunernes budgetter for de seneste år, kan vi se, at det samlede bevillingsniveau godt nok toppede i 2010, og at der som følge af et faldende elevtal frem til 2014 har været en nedgang i det totale beløb, men at der stort set har været ensartede udgiftsniveauer pr. elev på ca. 68.500 kr.

I budgettet for 2015 er de budgetterede udgifter pr. elev imidlertid steget til knap 71.000 kr. pr. elev, så i det seneste år har der jo faktisk været en budgetteret udgiftsstigning på folkeskoleområdet. Så hvis ret skal være ret, sådan i forhold til det der bliver indikeret, så er der jo også fra kommunernes side sket en øget tilførsel af resourcer.

Man kan sige, at vi fra forligskredsens side, også da spørgerens parti var i regering, har haft fokus på at sikre, at folkeskolereformen havde en økonomisk understøttelse som følge af de 7,2 mia. kr., vi i fællesskab har overført til folkeskolen over en årrække og dermed har været med til at finansiere, men også ved at sætte fokus på, at

den måde, man organiserer arbejdet på ude på folkeskolerne, kan være anderledes.

Det betyder jo, at man på nogle folkeskoler i dag har en anden medarbejdersammensætning, end man har haft tidligere. Der er pædagoger, der i dag spiller en rolle, ikke mindst i indskolingen, men også generelt bl.a. i forhold til de understøttende timer, hvilket betyder, at man ikke kun kan gøre det op på den måde, som jeg måske lidt hører at spørgeren gør, nemlig i forhold til hvor mange penge der bliver brugt pr. lærer pr. time. Man er nødt til at kigge på det samlet.

Jeg har som en minister, der har overtaget den folkeskolereform, som spørgerens parti var med til at gennemføre, da spørgerens parti selv sad i regering, både en klar forventning og en formodning om, at vi som forligskreds følger op på at sikre, at den varierede skoledag, der var aftalt, også bliver til virkelighed for eleverne ude på landets skoler. Det er en del af kerneopgaven at sørge for, at undervisningen er varieret, at børnene lærer det, de skal lære, og at der sørges for, at børnene også trives i vores folkeskole.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:13

Jacob Mark (SF):

Det er rigtigt, at der bliver brugt flere penge på folkeskolen. Vi har også givet markant flere timer. Spørgsmålet er, om reformen er finansieret. I den kommune, jeg kommer fra, skulle vi ud og finde 15 mio. kr. ud over det, der blev tilført fra Folketingets side, for at finansiere den. Og nu kan man så se i medierne – det har ministeren også selv været ude og kommentere – at gennemsnitstimeprisen på folkeskoletimerne er faldet.

En undersøgelse fra Danmarks Lærerforening viser, at 40 kommuner vil lave besparelser på folkeskolen næste år. Jeg mistænker også kommunerne for at være nødt til at spare på folkeskolerne, når besparelsesbidraget går igennem, hvilket det sandsynligvis gør lige om lidt.

Når der så bliver færre penge til folkeskolen – og det gør der, for det kan man jo se på de her besparelser – hvad forestiller ministeren sig så at der skal være mindre af?

Er det mindre af den åbne skole, som vi er så enige om? Er det mindre tid til forberedelse for lærerne? Er det en mindre grad af forningsliv ind i folkeskolen?

For når man har finansieret en reform og der så kommer færre penge, så må der, når man fjerner nogle af pengene, også være noget af indholdet, der forsvinder. Har ministeren en holdning til det?

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 14:14

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen der er jo de penge til rådighed, som der blev aftalt under den tidligere regering, hvor spørgerens parti var med. Det er jo ikke sådan, at den her regering har ændret på de økonomiske forudsætninger, der lå til grund for folkeskolereformen. Så det er fuldstændig sådan, som SF ønskede det, da man var regeringsparti, og da man var støtteparti for den tidligere regering. Det er der jo ikke ændret ved.

Så hvis man er så bekymret for økonomien i dag, forstår jeg egentlig ikke, at man påtog sig det ansvar som regering at lave den økonomiske aftale.

Så er der Danmarks Lærerforenings spørgsmål omkring undervisningstimerne. Det hænger jo i høj grad sammen med, at man i den

opgørelse har regnet de understøttende timer med. Og der håber jeg på at spørgeren og jeg er enige om, at man ikke kan lave en direkte sammenligning mellem det, der tidligere var udregnet isoleret set på fagtimer, og så gøre regnestykket op med fagtimer og understøttende undervisning lagt sammen.

Derfor mener jeg, at der alt i alt er råd til at skabe en god og varieret skoledag for vores børn og unge.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det spørgeren.

Kl. 14:15

Jacob Mark (SF):

Vi er jo med, fordi vi grundlæggende synes, der er rigtig mange gode elementer i den her reform, og derfor bakker vi også stadig op om den. Jeg er bare nervøs for, om de gode intentioner holder, hvis man bliver ved med at skære ned. Og den undersøgelse, der viser, at 40 kommuner allerede næste år vil skære ned, bekymrer mig. Og så er det, jeg spørger: Hvad skal der være mindre af, hvis 40 kommuner skærer ned – eller endnu flere som følge af besparelsesbidraget?

Jeg prøver at spørge igen: Hvad skal der være mindre af, hvis 40 kommuner skærer ned? For noget skal der vel være mindre af, når man ikke har den samme økonomi, som da vi startede den her reform sammen?

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 14:16

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Da den tidligere regering startede den her reform, var der faktisk færre penge til rådighed på skolerne, end der er nu. Der er sket en stigning med 2015-budgettet i forhold til ressourcetilførsel til folkeskolen.

Jeg mener ikke, at der skal være mindre af noget. Hverken den åbne skole eller bevægelsen for eleverne skal afskaffes.

Til gengæld er der nogle kommuner, hvor vi kan se, at der stadig væk nok går en rum tid, før de her elementer er fuldstændig implementeret, og det skal vi selvfølgelig som forligskreds følge op på, ligesom vi som forligskreds skal følge op på, at den aftale, der var, om flere timer i fagene og dermed en lidt længere skoledag, ikke bare udløser en meget, meget lang skoledag nogle steder, fordi man ikke har fokus på den balance, der også skal være.

Derfor ligger der stadig væk en implementeringsopgave, som også betyder, at man ude lokalt – og det er kommunerne, der så at sige ejer folkeskolen – afsætter de nødvendige ressourcer til at drive vores folkeskole.

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, så er det spørgeren.

Kl. 14:16

Jacob Mark (SF):

Jamen det kan jo være svært, hvis man økonomisk set bliver ved med at skære på kommunerne, som der bliver lagt op til.

Jeg har et sidste spørgsmål: Mange steder kan man se, at lærernes gennemsnitlige undervisningstimal stiger hele tiden, og det er faktisk blevet rigtig, rigtig højt i mange kommuner, så har ministeren en holdning til, hvor mange timer en lærer maks. skal undervise, før det vil svække kvaliteten i undervisningen?

Der skal jo være lidt plads til forberedelse, og i mange kommuner laver man sådan et maks.-undervisningstimal. Har ministeren en holdning til det?

Kl. 14:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:17

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

De regler, der gælder, er jo nogle regler, der er vedtaget under den tidligere regering, og spørgerens parti var vist endda på det tidspunkt en del af regeringen. Så jeg går ud fra, at spørgeren er fuldstændig orienteret om, hvilken effekt det også kan have ude i kommunerne.

Jeg har tiltro til, at man får lavet de aftaler lokalt, der er nødvendige for at sikre, at vi skaber en folkeskole, hvor børnene både lærer mere, og hvor de trives bedre. Og der spiller lærerne en enorm stor rolle i forhold til at være fagprofessionelle og sikre en inspirerende undervisning for børnene.

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for spørgsmål og svar.

Næste spørgsmål er jo også til ministeren for børn, undervisning og ligestilling. Og det er af hr. Jacob Mark, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 194

13) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Jacob Mark (SF):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at gymnasierne bliver ramt af dobbeltbesparelser, når man først finansierer erhvervsuddannelsesreformen delvis ved at spare på gymnasierne og derefter påtvinger gymnasierne et omprioreringsbidrag på 2 pct., og hvordan forestiller ministeren sig, at gymnasierne skal løse opgaven uden at svække kvaliteten?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:18

Jacob Mark (SF):

Jeg læser spørgsmålet op: Mener ministeren, at det er rimeligt, at gymnasierne bliver ramt af dobbeltbesparelser, når man først delvis finansierer erhvervsuddannelsesreformen ved at spare på gymnasierne og derefter påtvinger gymnasierne et omprioreringsbidrag – et besparelsesbidrag – på 2 pct.? Og hvordan forestiller ministeren sig, at gymnasierne skal løse opgaven uden at svække kvaliteten?

Kl. 14:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo, ministeren.

Kl. 14:18

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen det er jo rigtigt, at vi fra regeringens side har sagt, at der ligesom på de øvrige områder i hele vores samfund – det være sig sygehusene, det være sig indsatsen for de ældre – årligt skal være et omprioreringsbidrag på 2 pct.

Regeringen mener også, at oven på en række år med udgiftsstigninger siden 2008 på 31 pct. på ungdomsuddannelsesområdet kan vores stærke uddannelsessektor også kigge på, om man kan få pengene til at strække lidt længere. Derfor har vi sagt, at ompriorite-

ringsbidraget på de 2 pct. også fremover skal gælde uddannelsessektoren.

Kl. 14:21

Så er det da klart, at når der ligger en ubetalt regning fra den tidligere regering på knap 0,5 mia. kr. om året i forhold til at finansiere erhvervsskolereformen, jamen så kommer der en ekstraregning. Det blev jo også forudset af den tidligere regering og aftalepartierne, at den regning skulle finansieres inden for uddannelsesområdet.

Jeg er sådan set glad for, at vi i fællesskab så også har udmøntet den aftale og taget ansvaret for at sikre, at vores erhvervsuddannelser og den reform, vi har lavet i fællesskab, er blevet finansieret.

Mener jeg, at vores gymnasier kan løfte opgaven? Ja, det mener jeg godt de kan. Vi har stærke ledelser, vi har dygtige lærere ude lokalt, vi har også en sektor med en sund økonomi og ret pæne overskud i en lang årrække. Og på baggrund af en stor indtægtstilførsel siden 2008 mener jeg også, at det er muligt at kigge på at finde 2 pct. inden for effektiv drift og andet de kommende år, uden at det går ud over kvaliteten af vores uddannelser.

Kl. 14:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:20

Jacob Mark (SF):

Tak for svaret. Jeg synes også, det er fornuftigt – for vi er jo også med i aftalen – at tilføre erhvervsskolerne nogle midler. Derfor bliver jeg også bare rigtig bekymret, når man så tager midlerne igen kort tid efter.

Men nu handler det om gymnasier, og om man kan gøre det her uden at slække på kvaliteten. For det har jeg ikke hørt ministeren svare på om hun mener man kan.

F.eks. har man på Næstved Gymnasium en overskudsgrad på 0,3 pct. og et overskud på 0,4 mio. kr. i år, men vi skal spare 3,7 mio. kr. på dem i EUD. Og bagefter tager man så også 1,6 mio. kr. på finansloven, er der forslag om.

Lige så store tal er det på Morsø, hvor man kun har et overskud på 0,2 mio. kr. og skal spare 2 mio. kr. Altså, der er en markant større besparelse på mit eget gymnasium i Køge. Der har man en meget lav overskudsprocent, men skal spare 10 pct. frem til 2019.

Det her er altså ret store tal, når man lægger finansloven oveni, og der er det bare, jeg spørger, om ministeren tror på, at man kan lave så store besparelser med både EUD-reformen og finansloven, uden at det svækker kvaliteten på gymnasierne – og i så fald hvordan.

Kl. 14:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Værsgo, ministeren.

Kl. 14:21

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen som jeg har sagt flere gange tidligere, tror jeg ikke det er nogen let øvelse, men jeg mener det en mulig øvelse. Og det er det, i kraft af at vi har nogle dygtige ledelser rundt på landets uddannelsesinstitutioner, herunder på gymnasierne; det er det, fordi vi har set, at sektoren over en årrække har haft pæne overskud; det er det, fordi vi siden 2008 har haft en udgiftsstigning på 31 pct. på ungdomsuddannelsesområdet.

På baggrund af det mener jeg også, at det er muligt, uden at det går ud over kvaliteten, at kigge på effektiv drift, kigge på, hvor man kan tilrettelægge arbejdet på en anden måde.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:21

Jacob Mark (SF):

Så vil jeg så spørge: Synes ministeren, det er ærgerligt, at man har haft en udgiftsstigning på uddannelserne? For det synes jeg jo faktisk er en ganske fornuftig prioritering?

Så vil jeg høre: Et af de redskaber, der ligesom kunne gøre det lettere for gymnasierne at finde de her besparelser, ville jo være at fjerne det fleksible klasseloft, som gør, at man kan proppe flere elever ind i klasserne. Er det et af de redskaber, som ministeren forestiller sig at ministeren vil give lov til på sigt?

Kl. 14:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 14:22

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Det er fuldstændig rigtigt. Jeg har modtaget et brev fra Danske Gymnasier, hvori Danske Gymnasier anmoder forligskredsen om, at vi fjerner det fleksible klasseloft. De har også sendt et brev med en lang række andre afbureaukratiseringsønsker.

Jeg har sagt, og det gentager jeg gerne, at vi kigger gerne fra regeringens side på, hvordan man kan afbureaukratisere for institutionerne.

Men nej, regeringen har ikke taget stilling til det fleksible klasseloft. Og såfremt loven skal ændres, skal det jo også være Folketinget, der vedtager at ændre den lovgivning, der gælder.

Så så længe loven gælder, gælder den, og det betyder også, at de institutioner, der lige nu kører med klasser, der er større end de 28, ikke får betaling for de ekstra elever – medmindre det er, fordi der er de her særlige grunde, der også ligger i loven.

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Spørgeren.

Kl. 14:23

Jacob Mark (SF):

Tak. Mener ministeren, at et klasseloft er bureaukrati eller et politisk redskab? Og er ministeren tilfreds med den kvalitet, der vil være i undervisningen, hvis der lige pludselig sidder 35 eller 40 elever i klasserne?

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:23

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen det har jeg sådan set også svaret på tidligere. Jeg mener, at man skal fastholde den høje kvalitet, og derfor spiller det også en rolle, hvor store klasserne er. Det har Venstre sagt, da vi var i opposition, og det siger vi sådan set også fortsat i regering.

Jeg har bare som minister modtaget et brev fra Danske Gymnasier, hvori Danske Gymnasier foreslår at fjerne den her lovgivning, ligesom de foreslår at fjerne en lang række andre lovgivninger. Og det brev kigger jeg på, ligesom jeg kigger på andre henvendelser, der kommer, herunder fra både gymnasielærere, fra eleverne og fra rek-

toerne om, hvordan vi måske kunne ændre nogle af de regler, der i dag opfattes som bureaukratiske derude.

Betyder det, at klasseloftet er bureaukratisk? Nej, det synes jeg ikke nødvendigvis, men selvfølgelig forholder jeg mig til de breve, jeg har fået fra institutioner. Jeg synes også, at alt andet ville være temmelig underligt, altså hvis jeg ikke forholdt mig til deres henvedelser.

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til spørger og minister.

Det næste spørgsmål er til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af fru Annette Lind, Socialdemokratiet.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 206

14) Til ministeren for børn, undervisning og ligestilling af:

Annette Lind (S):

Hvad er regeringens og ministerens planer for en ny gymnasieform?

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:24

Annette Lind (S):

Tak for det. Vi har lavet nye rammer for folkeskolen, vi har lavet en erhvervsskolereform, og vi kom rigtig langt med forhandlinger på gymnasieområdet i foråret. Derfor er mit korte spørgsmål: Hvad er regeringens og ministerens planer for en ny gymnasieform?

Kl. 14:24

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:24

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Tak. Vi vil i løbet af 2016 præsentere et udspil til en gymnasieform, og vi glæder os til at få et forhåbentlig godt samarbejde også med spørgerens parti i den forbindelse, ligesom vi har et stærkt samarbejde inden for den nuværende gymnasieforligskreds.

De gymnasiale uddannelser skal gøre de unge klar til at læse videre. Det kræver et højt fagligt niveau, og derfor har vi også fra regeringens side klart og tydeligt markeret, at vi ønsker at styrke fagligheden på de gymnasiale uddannelser, og det vil vi bl.a. gøre ved at sætte et adgangskrav. Det er spørgeren bekendt, at mit parti, Venstre, tidligere har sagt, at vi synes, at sådan et adgangskrav skal være karakteren 4.

Vi har også skrevet i vores regeringsprogram, at vi ønsker færre studieretninger, og at vi ønsker at målrette studieretningerne, så vi sikrer, at der er flere obligatoriske fag, som giver adgang til de studier, som unge læser videre på.

Derudover er vi fra regeringens side optaget af at sikre ligeværdigheden mellem de gymnasiale retninger. Det tog vi i fællesskab et initiativ i retning af, da vi lavede aftalen om finansiering af erhvervsskolereformen, hvor vi gjorde op med den historiske ulighed, der har været i taxameterbetalingen mellem stx, hhx og htx. Det synes jeg var et skridt på vejen, og det er også noget, jeg synes vi skal efterfølge i en gymnasieform, så vi sikrer, at vi får en ligeværdighed mellem de tre gymnasiale uddannelser.

Samtidig er det fra regeringens side vigtigt, at vi får ungdomsuddannelserne til at spille bedre sammen og sikrer en bedre sammenhæng mellem ungdomsuddannelserne og de unges indgang til ungdomsuddannelserne.

Derfor vil vi nedsætte en ekspertgruppe, som skal komme med forslag til, hvordan vi styrker sammenhængen i ungdomsuddannelserne, og vi håber sådan set også på, at de vil kunne komme med nogle anbefalinger, som forligskredsen og partierne i Folketinget i fællesskab kan diskutere og dermed få lavet en stærk aftale om fremtidens gymnasier.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 14:26

Annette Lind (S):

Tak for det svar. Det var jo et positivt svar i forhold til, at vi skal i gang igen. Det er jo sådan, at gymnasieuddannelserne blev reformeret ret grundigt i 2005, og reformen har jo på mange måder været en succes.

Men stadig væk er der nogle udfordringer, som vi skal have set på, og de her udfordringer kan bl.a. være, at mange skal tage supplerende kurser, fordi de netop ikke kan komme ind på den uddannelse, som de ønsker, trods at de har gået i gymnasiet i 3 år.

Det kan også skyldes, at der udbydes alt for mange studieretninger, som ikke giver adgang til de mere oplagte videregående uddannelser inden for det samme hovedområde.

Samtidig er meldingen jo fra de videregående uddannelser, at unge har brug for stærkere kvalifikationer i bl.a. matematik. Det var jo også noget af det, som vi kiggede på sidste gang.

Så der er efter min mening altså også behov for at opdatere undervisnings- og prøveformerne, så de i højere grad afspejler det, der rent faktisk foregår ude i dagligdagen, sådan at det, eleverne møder efter gymnasiet, også er det, som de er blevet undervist og eksamineret i.

Det kan være brug af internettet under prøverne, og det kan være, at der i højere grad skal være undervisning og prøver i samarbejde med virksomheder og foreninger.

Nu sagde ministeren det måske selv i sit første svar, nemlig at vi jo var nået langt i de her gymnasieforhandlinger og var enige i forligskredsen.

Jeg vil bare høre ministeren, om hun vil være tro mod det, som vi ligesom var enige om, for det var vi jo på en lang række områder, bl.a. det her om færre og bedre studieretninger og faglig opstramning.

Kl. 14:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 14:28

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Hvad angår færre studieretninger og mere målrettede forløb og sikring af, at færre unge får behov for at supplere efter deres gymnasiale uddannelse, vil jeg sige, at vi ved, at matematik er adgangsgivende eller et krav på rigtig mange videregående uddannelser, og det er noget, det er nødvendigt at der bliver taget hånd om i en gymnasieform.

Det oplevede jeg ikke at vi var uenige om i foråret, og det har jeg heller ikke nogen forventning om at vi bliver uenige om.

Betyder det så, at man en til en vil kunne genfinde det oplæg, der var fra den tidligere regering, i det oplæg, vi kommer med? Det er ikke sikkert.

Men det er helt sikkert, at der vil være fælles gods, ligesom vi jo som fælles forligskreds har haft nogle fælles prioriteringer og også haft opmærksomhed på nogle af de punkter, der ikke fungerer tilstrækkeligt på nuværende tidspunkt.

Herunder ønsker vi jo i hvert fald fra regeringens side at sætte et adgangskrav for at påbegynde en gymnasial uddannelse, ligesom vi i fællesskab har gjort på erhvervsuddannelserne.

Kl. 14:31

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det spørgeren, værsgo.

Kl. 14:29

Annette Lind (S):

Tak for det. Ja, ministeren siger adgangskrav. Det er jo sådan, at det jo lige præcis var det, som måske gjorde, at vi gik fra hinanden og ikke fik lavet en aftale før valget. Alle ved også, at vi er uenige om adgangskravet.

Det er sådan, at Liberal Alliance siger, at man skal have 7 i hele gennemsnittet, Dansk Folkeparti siger 6 i gennemsnit, og I siger så 4.

Er ministeren villig til at imødekomme de andre borgerlige partier, som har langt højere adgangskrav, for at få lavet en reform?

Kl. 14:29

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:29

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jeg behøver ikke gentage ordførerens ord, for ordføreren har jo lige remset op, hvad de forskellige positioner er. Der må vi jo så starte forhandlingerne igen, og så må vi se, hvor vi ender.

Jeg har intet behov for at tage nogle forhandlinger her i Folketingssalen, overhovedet ikke. Jeg har sådan set et ønske om, at vi, når vi indkalder partierne, når vi fra regeringens side har fremlagt vores udspil til en ny gymnasiereform, så får fundet ud af, hvor vi kan mødes og hvor vi ikke kan mødes.

Jeg oplever, at vi både har en fælles opgave, men også en fælles ambition om at sikre, at færre unge end i dag tager en gymnasieuddannelse, som leder frem til, at de skal supplere, før de så kan komme ind og få adgang til en uddannelse.

Vi har også i fællesskab lavet en erhvervsskolereform, hvor vi har lagt op til, at flere unge skal tage en erhvervsrettet uddannelse. Det forpligter os i fællesskab, og det håber jeg også vil komme til udtryk i de forhandlinger, vi skal have i løbet af 2016.

Kl. 14:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det spørgeren.

Kl. 14:30

Annette Lind (S):

Det er jo sådan, at når vi skal lave en gymnasiereform, skal vi også have kigget på hf. Og det er sådan, at målet må være at få endnu dygtigere studenter, der er parate til at være borgere i Danmark og faktisk også i verden og er parate til at læse videre uden supplering, som ministeren også sagde. Og det gælder ikke kun for gymnasieeleverne, men også i særdeleshed for hf-eleverne.

Der var ca. 5.000 elever, svarende til 10 pct. af de elever, der blev optaget på en gymnasial uddannelse i 2012, som ikke kunne blive optaget med et adgangskrav på 4, som er det, Venstre jo har spillet ud med. Og det rammer særlig hf, som jo ikke har så høje karakterer. Så et adgangskrav på 4 vil slå rigtig hårdt. Det vil i praksis betyde, at hver fjerde, helt nøjagtigt 26 pct., ikke ville kunne optages.

Hvordan forholder ministeren sig til det, og har hf en fremtid ifølge ministeren?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:31

Ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby):

Jamen vi skal have kigget på hf. Hf løfter i dag rigtig mange unge og voksne videre gennem en gymnasial uddannelse, men man må også bare sige, at hf også står over for nogle udfordringer.

Det er der også rigtig mange i sektoren, der selv peger på. Der er en større andel af kursister, der starter på hf, der har svagere faglige forudsætninger, end man har på de øvrige gymnasiale retninger, ligesom vi kan se, at hf-kursisterne har dårligere eksamensresultater end dem, vi ser for de øvrige gymnasiale retninger, og at der også er en lavere overgang til de videregående uddannelser.

Derfor kommer vi til at kigge på hf i forbindelse med et gymnasieudspil, og det må vi jo tage til den tid.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak for det.

Så skal jeg oplyse, inden vi går videre, at det spørgsmål, som er opført som nr. 20 på dagsordenen, stillet af hr. Rasmus Horn Langhoff, Socialdemokraterne, til uddannelses- og forskningsministeren, udgår.

Så går vi videre til punkt nr. 15, som er et spørgsmål stillet til sundheds- og ældreministeren af fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 166

15) Til sundheds- og ældreministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at man forbyder psykisk syge indlagte at ryge?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til TV Øst-artiklen »Psykiatriske patienter får totalt rygeforbud«.

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:32

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil spørge ministeren: Hvad er ministerens holdning til, at man forbyder psykisk syge indlagte at ryge?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:32

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Tak for spørgsmålet fra fru Liselott Blixt. Der spørges til min holdning til, at man forbyder indlagte på et psykiatrisk sygehus at ryge, og spørgeren henviser til en artikel på TV 2/Østs hjemmeside, hvoraf det fremgår, at Region Sjælland har besluttet at indføre rygeforbud på det nye Slagelse Psykiatrisygehus.

Lad mig starte med at gøre rede for, hvad der står i rygeloven om sygehuse og herunder jo også psykiatriske afdelinger på sygehuse.

Der står, at det ikke er tilladt at ryge indendørs på arbejdspladser, men loven siger også klart, at det kan besluttes at indrette rygerum eller rygekabiner, hvor man må ryge.

Dermed giver loven mulighed for, at man lokalt kan beslutte, om der skal indrettes eksempelvis rygerum eller rygekabiner, og i det her tilfælde har Region Sjælland så valgt at beslutte – tilsyneladende – at der ikke skal indrettes rygerum eller rygekabiner på det nye Slagelse Psykiatrisygehus.

Derfor kunne man også sige det lidt på en anden måde, nemlig at spørgsmålet, der er stillet her, jo i virkeligheden burde være stillet til Region Sjælland, og personligt kan jeg da godt undre mig over, at man har taget så vidtgående en beslutning i Region Sjælland.

For mig at se taler vi om nogle mennesker, som i forvejen har det rigtig svært, og hvor man må sige, at det er mennesker, der har langt større problemer at slås med end lige netop rygning.

Så er der den anden del, der er anledningen til, hvorfor det her spørgsmål så er kommet op, nemlig at i de her dage står der en masse patienter, der er ved at rykke ind på det nye Slagelse Psykiatrisygehus. Det skyldes, at det er et nyt sygehus, der kan give en mere moderne behandling i nye, moderne rammer. Det er jo den positive historie, som ligger bag det her spørgsmål.

Samtidig vil jeg også gøre opmærksom på, at der for patienterne, i det øjeblik man eksempelvis udskrives fra sygehus og måtte komme over i eksempelvis døgnbehandling, gælder andre regler.

Der har man nemlig mulighed for at kunne beslutte, at den enkelte beboer må ryge på værelset, og det er jeg helt sikker på at spørgeren er fuldstændig bekendt med.

Så det er de rammer, som Region Sjælland og alle andre har mulighed for at kunne agere inden for.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:35

Liselott Blixt (DF):

Det er jo rigtig rart, at man, når man bliver udskrevet, så selv kan bestemme, hvordan man vil leve. Sådan havde jeg bare også ønsket det var for nogle af de psykiatriske patienter, som nu er rykket til Slagelse og har fået at vide, at de skal stoppe med at ryge den 1. januar. Det er ligesom den holdning, man er kommet med fra direktøren på området.

Men når vi kender psykiatrien – vi kommer jo en del rundt på netop de psykiatriske afdelinger som medlemmer af § 71-tilsynet – så kan vi jo se, at noget af det, som de værdsætter allermost i deres dagligdag, faktisk er at kunne komme ud i deres rygehave og få en cigaret.

Vi har haft meget fokus på at nedsætte brugen af tvang og den medicin, som de psykisk syge får, og jeg kunne da frygte, hvordan det bliver, når at man så ikke kan få lov til at få den støttepind, som man nu har haft, måske gennem flere år.

Vi har jo tidligere haft en sag oppe om, at man ville bestemme deres slik, eller hvad de fik lov til at spise eller købe, når de var indlagt, og der tog Ombudsmanden sagen op og gik faktisk i rette med de psykiatriske afdelinger.

Vil ministeren ikke sidestille det usunde som at spise slik og andre fødevarer med, hvis en patient selv vælger at ryge?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:36

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Det er helt rigtigt, at der skal være proportionalitet i de indgreb, man foretager. I det her tilfælde har vi en rygelov, som giver mulighed for, at man som ryger, mens man er indlagt i psykiatrien, kan få mulighed for at ryge, hvis regionen beslutter, at der skal oprettes en rygekabine eller et rygerum. Så man kan sige, at det er en mulighed, der er i loven, men det er ikke en rettighed for rygerne.

Som jeg sagde i min besvarelse, kan jeg personligt godt undre mig over, at man har valgt at tage den her beslutning i Region Sjælland, for igen, set med mine øjne: Vi har at gøre med en gruppe af patienter, som har mange andre problemer at slås med end lige præcis rygning.

Betyder det så, at rygning er sundt og dermed ikke farligt? Nej, selvfølgelig gør det ikke det. Rygeloven har generelt på mange punkter været en medvirkende årsag til, at vi har kunnet se et fald i antallet af rygere. Så det er den positive del af det.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Stine Brix):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 14:37

Liselott Blixt (DF):

Jeg er glad for, at ministeren faktisk støtter mig i den opfattelse, at det her er et indgreb, man har svært ved at forstå. Det gør det jo endnu sværere at forstå, at man i en region faktisk på den her måde kan bestemme over andre menneskers liv, hvordan de skal leve, og at man som direktør mener at vide, hvad der er bedst for den enkelte.

Jeg kunne da godt tænke mig at høre, om det er noget, ministeren vil påtale over for regionen. Eller om ministeren eventuelt vil sige, at man må se på medicinen i den periode for at se, om der sker en stigning, og hvad det så har af konsekvenser for patienterne, og om ministeren vil gribe ind, hvis det viser sig, at det har nogle konsekvenser, der gør, at man har brug for mere magtanvendelse eller for at give mere medicin.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:38

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Det er vigtigt at sige, at Region Sjælland juridisk set jo ikke gør noget forkert med den beslutning, de har valgt at træffe. Jeg undrer mig bare over beslutningen, men juridisk er der ikke noget at komme efter.

Hvis man gerne vil vide mere om baggrunden for, at de i Region Sjælland har valgt at træffe den her beslutning, så bliver man nødt til at rette henvendelse til Region Sjælland.

Det er også derfor, jeg siger, at spørgsmålet rettelig burde være stillet til regionen og ikke til mig her i Folketinget.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren.

Kl. 14:38

Liselott Blixt (DF):

Nu er det jo sådan, at jeg ikke har den samme mulighed for at stille spørgsmål til regionen. Jeg er i hvert fald ikke sikker på at få et svar. Det er derfor, jeg stiller spørgsmålet til ministeren. Men det kan være, jeg skal sende et skriftligt spørgsmål til ministeren og bede om at få en redegørelse fra psykiatrien i Slagelse om, hvordan de agter at

gøre, og hvordan de vil gøre fremadrettet, hvis der sker noget. Og det vil jeg da håbe at ministeren kan nikke ja til.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:39

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Jeg vil være behjælpelig med at svare på alle de spørgsmål, som spørgeren måtte stille.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Stine Brix):

Det var spørgsmål nr. 15.

Så går vi over til nr. 16, som ligeledes er stillet af fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti, til sundheds- og ældreministeren.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 169

16) Til sundheds- og ældreministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at regionerne meddelte store medicinudgifter og samtidig truede med fyringer på det grundlag, når det allerede nu viser sig, at udfordringerne ikke var så store, som de beskrev?

Skriftlig begrundelse

Væksten i medicinudgifterne, der ellers pegede direkte mod fyringsrunder og voldsomme forringelser af plejen på hospitalerne, er overraskende afløst af stagnation – eller direkte fald – i medicinforbruget i forhold til samme tidspunkt sidste år. Ifølge de seneste tal fra Amgros (amternes indkøbsselskab for lægemidler til sygehuse) oplevede hospitalerne stigninger i medicinudgifterne i årets første kvartal på 22-26 pct. i forhold til de samme måneder året før. I andet kvartal faldt væksten imidlertid til 7-9 pct., og i det seneste kvartal, der sluttede i september, er væksten blevet til et lille fald på 1-2 procent.

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo.

Kl. 14:39

Liselott Blixt (DF):

Tak. Hvad er ministerens holdning til, at regionerne meddelte store medicinudgifter og samtidig truede med fyringer på det grundlag, når det allerede nu viser sig, at udfordringerne ikke var så store, som de beskrev?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:39

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Tak til spørgeren. Man må sige, at det jo er velkendt, at det er svært at spå – især om fremtiden. Det er den her sag og historie jo med al tydelighed et meget godt eksempel på.

Den viser jo på den anden side også, at vi i Danmark grundlæggende har et sundt system, hvor beregninger og argumenter bliver afprøvet ved forhandlingsbordet mellem regeringen, Danske Regioner og Kommunernes Landsforening.

Der får man mulighed for at trykprøve sin argumentation over for en velforberedt part – nogle gange skyder man lidt over, nogle gange

skyder den anden part lidt under, og når vi forlader forhandlingsbordet, er vi enige om forudsætningerne.

I år fandt vi frem til nogle fornuftige forudsætninger for økonomien til næste år. Det er jeg tilfreds med, for det skylder vi også patienterne, der har en forventning om, at man kan få en god behandling og den fornødne medicin, når man kommer på sygehuset i Danmark.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 14:40

Liselott Blixt (DF):

Jeg kan også kun glæde mig over, at det ikke er blevet så slemt som antaget. Men der, hvor jeg sætter spørgsmålstegn, er, når vi har set en regionsformand have personale og patienter foran sig og true før nogle økonomiforhandlinger og sige: Vi kan ikke behandle patienter; vi skal sige nej til dyr medicin; vi skal fyre 500 sygeplejersker osv. osv.

For mig at se er der tale om sådan en arrogance, når man siger, at der bliver nødt til at være nogle politikere, der går ind her og giver nogle penge til medicin. Det her er jo en kamp, når vi taler økonomiaftalen, hvor det handler om at finde ud af, hvem der vinder.

Mener ministeren, det er en fair måde gøre det på, når man går så meget ud i medierne og på den her måde både får personalet til at være bange for at miste deres arbejdsplads og får patienterne til at få det dårligt med, at de faktisk har brug for noget medicin, der måske er dyr i andres øjne?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:41

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Først og fremmest er jeg jo glad for, at vi har landet en god økonomiaftale, hvor vi giver sundhedsvæsenet et løft. Vi har med Danske Regioner aftalt et løft på 1,5 mia. kr., og med det finanslovsforslag, regeringen har fremsat, foreslår vi nu at løfte sundhedsområdet med 2,4 mia. kr.

Men det er klart, at det her spørgsmål ikke kun handler om medicinpriser, men også om de ansatte i sundhedsvæsenet, og at sundhedspersonalet hvert forår bliver sat ud i frontlinjen af forhandlingerne, må man sige, og at fyringsplaner flyver rundt, hvis ikke sygehuse får tilført betydelige ressourcer.

Det er jo efterhånden desværre et velkendt vilkår for de forhandlinger, som regeringen har, med Danske Regioner. Det gør det bare ikke kønnere.

Betyder det så, at der ikke er nogen udfordring i forhold til medicinudgifterne i sundhedsvæsenet? Nej, det gør det ikke. Men jeg er helt enig med spørgeren i, at det, at man sender ansatte ud også for at kunne agere på frontlinjen, ikke nødvendigvis altid er en særlig køn måde at få det til at foregå på.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:42

Liselott Blixt (DF):

Man kan jo sige, at vi lige siden det tidspunkt jo næsten dagligt er blevet bombarderet med netop det spørgsmål, så det er at sætte en dagsorden fra regionsformandens side, som måske ikke er så grel, som den opfattes.

Jeg undrer mig over, at man ikke kan sætte sig ned og tale sammen, som man gør voksne mennesker imellem. Det burde man også kunne på den politiske side, så man ser på, hvad det er, vi har brug for, hvordan vi kommer videre med et sundhedsvæsen, vi kan være stolte af, og hvordan vi så får en økonomiaftale, som gør, at man på begge sider har noget at arbejde for.

Jeg synes da, man bliver nødt til at påtale over for regionen, at et sådant forløb ikke er kønt, også fordi man sætter en masse mennesker i forlegenhed, både personale og patienter.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:43

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Det er selvfølgelig positivt, at Danske Regioners egne tal nu også viser en stagnation i udgiftsvæksten, men det ændrer som bekendt ikke ved, at vi jo stadig forventer at se en udgiftsstigning for året som helhed.

Den anden positive ting er, at når kameraerne slukkes, sætter vi os rent faktisk ned og har en god drøftelse rundt om forhandlingsbordet, og her er vi jo lykkedes med at lave en god og fornuftig økonomiaftale med regionerne.

Men vi vil også mere end det. Vi vil løfte vores samlede sundhedsvæsen med 2,4 mia. kr. ekstra til næste år fra regeringens side, samtidig med at vi anerkender, at det er relevant at se på medicinudgifterne.

Det er også derfor, vi som led i økonomiaftalen med regionerne nu har aftalt, at vi igangsætter et analysearbejde på hele medicinområdet.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:44

Liselott Blixt (DF):

Vi er jo klar over, at vi har udfordringer med medicinen, men vi ved også, at vi har lukket en masse sengepladser, netop fordi vi kan give en rigtig god medicin. Jeg kan da også se, at man nu går ud og siger, at man vil gøre noget innovativt. Man vil have skræddersyet medicin, og det koster jo mange penge.

Så det her med at sige en ting den ene dag og så næste dag gå ud og sige, at nu satser vi på, at vi skal have innovativ medicin, er jo to sider af samme sag.

Jeg synes bare, at de to spørgsmål, jeg har stillet i dag, giver mig anledning til at spørge ministeren: Er regionerne ikke kommet dertil, at man skal begynde at tale om deres fremtid, når vi har en sygehusdirektør, der skal bestemme, hvordan patienterne skal leve, og vi har en formand, som skubber patienter og personale foran sig?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:44

Sundheds- og ældreministeren (Sophie Løhde):

Fra regeringens side er vi optaget af patienterne, ikke af strukturerne, og derfor er jeg også interesseret i at opnå nogle resultater til gavn for patienterne og deres pårørende. Noget af det, vi fra regeringens side har sagt at vi vil måle regionerne på, er, at der f.eks. bliver gjort noget ved den overbelægning, vi ser på alt for mange sygehuse, at man får sikret en bedre og mere sammenhængende indsats ikke

mindst for de ældre medicinske patienter, kronikerne, og at man får sikret hurtigere udredning, hurtigere behandling.

Der skal også gøres noget ved den geografiske ulighed i sundhed, som bl.a. viser sig på kræftområdet, hvor det jo i al for høj grad er postnummeret, der afgør, hvor hurtigt man kommer i behandling.

Det er nogle af de ting, vi vil holde regionerne op på, og vi vil bede dem om at levere nogle resultater til gavn for patienterne, samtidig med at vi selvfølgelig også har en politisk ansvar for at prioritere sundhedsområdet. Og det er det, vi nu har lagt frem at vi fra regeringens side agter at gøre med vores finanslovsforslag.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak til fru Liselott Blixt og til sundheds- og ældreministeren.

Vi går videre til punkt 17, som er et spørgsmål stillet af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokraterne, til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 14:45

Spm. nr. S 188

17) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Prehn (S) (medspørger: Marianne Jelved (RV)):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at Aalborg Universitet bliver ramt forholdsmæssigt hårdere af regeringens bebudede nedskæringer på uddannelsesområdet, da nedskæringerne primært er placeret på bonustaksterne for færdiggørelse af bachelorer og kandidater, hvor Aalborg Universitet har sektorens korteste gennemførelsestider?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo.

Kl. 14:45

Rasmus Prehn (S):

Tak, og jeg læser højt: Mener ministeren, at det er rimeligt, at Aalborg Universitet bliver ramt forholdsmæssigt hårdere af regeringens bebudede nedskæringer på uddannelsesområdet, da nedskæringerne primært er placeret på bonustaksterne for færdiggørelse af bachelorer og kandidater, hvor Aalborg Universitet har sektorens korteste gennemførelsestider?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren, værsgo.

Kl. 14:46

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Universiteterne får dels tilskud gennem almindeligt taxameter, dels gennem færdiggørelsesbonus. Gennem de almindelige taxametre gives tilskud til universiteterne pr. årstuderende, og gennem færdiggørelsesbonusen gives tilskud ud fra uddannelseshastigheden.

Aalborg Universitet er hurtigere end de andre universiteter, så de får derfor forholdsvis mere af færdiggørelsesbonusen. F.eks. står Aalborg Universitet til at få lidt mere fra færdiggørelsespuljen end Københavns Universitet, selv om der gennemføres cirka to tredjedele flere studenterårsværk på Københavns Universitet.

Aalborg Universitet har betydelig fordel af færdiggørelsespuljen. Den fordel bliver nu lidt mindre med regeringens finanslovsforslag for 2016, fordi puljen reduceres som følge af omprioriteringsbidraget.

At Aalborg Universitet mister mere i forhold til de øvrige universiteter, er altså alene et udtryk for, at den relative fordel, som Aalborg Universitet har af færdiggørelsesbonusen, bliver lidt mindre, når dele af omprioriteringsbidraget tages fra færdiggørelsespuljen.

Det er værd at bemærke, at puljen til færdiggørelsesbonus vokser i det forslag til finanslov, som vi har fremsat i år, fra knap 0,8 mia. kr. i 2016 til godt 1 mia. kr. i 2019. Det sker, samtidig med at der indføres et omprioriteringsbidrag på området.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Stine Brix):
Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:47

Rasmus Prehn (S):

Tak til ministeren for den her meget tekniske opsummering af, hvordan tingene hænger sammen. Det er jo altid godt lige at få tingene på plads.

Men ministeren svarer jo ikke på spørgsmålet om, om det rent faktisk er rimeligt, at der – når man har en række universiteter i kongeriget og de skal udsættes for en besparelse – så tages et universitet ud, som skal rammes hårdere end andre.

Det er jo sådan, at hvis man kigger på, hvad Aalborg Universitet samlet set får til undervisning, så kan man se, at det svarer til 16 pct. af de midler, der er. Men besparelsen, der skal leveres, ligger altså på et noget højere niveau, nemlig på 21 pct.

Er det rimeligt, at når man skal lave en besparelse, tager man – i stedet for at fordele den ligeligt – et universitet ud og siger: I skal ikke levere jeres forholdsmæssige andel på 16 pct., nej, I skal helt op på 21 pct.? Hvordan kan ministeren forklare det?

Det er vel ikke, fordi ministeren vil stå her og sige, at det med, at man skal være færdig til tiden, lige pludselig ikke er regeringens politik. For jeg har da gentagne gange hørt ministeren sige, at det er vigtigt, at man bliver færdig til tiden. Hvorfor så tage et universitet ud og straffe dem, fordi de tilsyneladende er bedst til at få deres studerende færdige til tiden? Det virker da mærkeligt.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:48

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg kan forsikre spørgeren om, at det ikke er regeringens intention, at de studerende skal bruge længere tid på at blive færdige, end de gør i dag. Det har spørgeren forstået helt korrekt.

Jeg må blot gentage, at Aalborg Universitet ikke får nogen hård behandling. De bliver heller ikke straffet. Det er jo sådan en underlig tankegang, at når man forvalter offentlige midler og den forvaltning så bliver lidt mindre gunstig, så er det en straf.

Det er en omprioritering, som også rammer Aalborg Universitet. De bliver ikke specielt hevet ud. Der er otte universiteter, og det her rammer bredt i hele sektoren.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren.

Kl. 14:49

Rasmus Prehn (S):

Ministeren kan jo blive ved med at gentage det samme budskab, men det bliver det jo ikke mere rigtigt af.

Virkeligheden er, at man på Aalborg Universitet oplever det, som om man bliver straffet. Jeg står her med en artikel fra Nordjyske Stiftstidende, hvor formanden for Aalborg Universitets bestyrelse giver udtryk for, at de bliver straffet for at være artige. De føler altså, at de har gjort netop det, som skiftende regeringer har bedt dem om, nemlig at få deres studerende færdige til tiden.

Men så oplever de, at de skal spare mere end deres forholdsmæssige andel af de tilskud, der er. I stedet for 16 pct. skal de spare 21 pct., så de oplever det som at blive straffet. Er det ikke urimeligt, minister?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:50

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Vi kan ikke føre politik på oplevelser. Det her er en omprioritering, som rammer hele sektoren.

Jeg har meget, meget stor anerkendelse over for Aalborg Universitets evne til at få sine studerende færdige, og jeg tror, deres gennemførelsestid ligger på omkring 5,1 år i snit. Det er meget, meget flot.

Men man må bare sige, at det at forvalte færre af statens midler, fordi der finder en omprioritering sted, er ikke en straf.

Jeg hørte samme argumentation, da SR-regeringen ændrede i SU-reglerne, hvor studerende sagde, at de nu blev straffet, fordi de fik mindre i SU, eller fordi SU-reglerne blev strammet.

Der må jeg sige, at det er en gave, staten giver, og det bliver ikke en straf, fordi gaven bliver lidt mindre.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren for sidsterunde.

Kl. 14:50

Rasmus Prehn (S):

Ikke desto mindre var SU-reglerne noget, der gjaldt for alle studerende, og hvor alle blev behandlet ens og kunne se, at de blev udsat for den samme besparelse, om man så må sige.

Her vælger man ét universitet, som får 16 pct. af midlerne, men som skal spare 21 pct. Altså, det virker da skævt.

Handler det her om, at ministeren sådan set ikke synes, at færdiggørelsestaxameteret er den rigtige måde at gøre det på? Er det det, det handler om, altså at man ikke vil belønne folk, der gør tingene på den rigtige måde?

Det var jo ministerens egen partikollega hr. Helge Sander, der i sin tid gennemførte det her? Er det simpelt hen en miskreditering af hr. Helge Sanders arbejde, som ministeren står og giver udtryk for her?

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren for sin afsluttende bemærkning.

Kl. 14:51

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg synes, at spørgeren bliver en anelse melodramatisk i forhold til hr. Helge Sander og de ting, han har indført. Ethvert system, som man varetager og forvalter, forandrer sig jo over tid.

Den her regering har sendt en klar meddelelse ud om, at vi ønsker at ændre i det bevillingssystem, der er i uddannelsessektoren. Og derfor kommer vi jo – i samarbejde med Folketingets partier – til at arbejde med en omlægning af det frem mod 2018.

Jeg tror ikke, der er nogen systemer, der sådan er stationære for tid og evighed.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Stine Brix):
Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til spørgsmål nr. 18, som er stillet af fru Pernille Schnoor, Socialdemokraterne, til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 14:52

Spm. nr. S 209

18) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Pernille Schnoor (S):

Hvorfor ville ministeren skære i midlerne til den frie forskning og have mere kommerciel erhvervsrettet forskning, når ministeren selv har forsket i et område, der ikke umiddelbart synes at have kommerciel relevans?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:52

Pernille Schnoor (S):

Tak. Jeg læser op: Hvorfor vil ministeren skære i midlerne til den frie forskning og have mere kommerciel erhvervsrettet forskning, når ministeren selv har forsket i et område, der ikke umiddelbart synes at have kommerciel relevans?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:52

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne begynde med at understrege, at regeringen ikke fastlægger sin forskningspolitik efter, hvad ministerens forskningsfelt har været. De to ting har ikke noget med hinanden at gøre, selv om jeg takker for, at spørgeren alligevel tiltror mig at have så stor indflydelse på regeringens politik.

Regeringen har valgt at tilpasse størrelsen på det offentlige forskningsbudget i 2016 for at frigøre et råderum til de øvrige højt prioriterede indsatser. Med et offentligt forskningsbudget, der i 2016 udgør 1,01 pct. af BNP, vil Danmark fortsat være et af de lande i EU med den største offentlige forsknings- og udviklingsindsats.

Samtidig har regeringen fastholdt universiteternes basisforskningsmidler, som udgør over 8 mia. kr. i 2016 og er midler, som universiteterne frit kan disponere over. Endvidere skal det bemærkes, at et enigt Folketing i 2014 bevilgede 3 mia. kr. til Danmarks Grundforskningsfond, så fonden kan fastholde et højt bevillingsniveau.

Regeringen ønsker med oplægget til prioriteringen af forskningsreserven at fastholde et højt bevillingsniveau for den erhvervsrettede forskning i Innovationsfonden. Det vil vi med henblik på at give et godt grundlag for vækst og beskæftigelse i Danmark.

Jeg er meget tilfreds med, at vi har fået en bred aftale om fordelingen af reserven for 2016, og at vi med aftalen har fastholdt en fordeling mellem Det Frie Forskningsråd og Danmarks Innovationsfond, der svarer nogenlunde til fordelingen sidste år.

Aftalen betyder, at der afsættes i alt 924 mio. kr. til Det Frie Forskningsråd. Det synes jeg er mange penge og en klar anerkendelse af, at den frie forskning har stor værdi.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 14:53

Pernille Schnoor (S):

Jeg er nu meget interesseret i ministerens holdninger til forskning nu, hvor det er ministeren, der er talsperson for regeringen.

For et år siden, den 29. oktober, da ministeren var forskningsordfører, skrev bestyrelsesformanden for Det Frie Forskningsråd, pro-

fessor Peter Munk Christiansen, og jeg citerer: Esben Lunde Larsen vil have, at Det Frie Forskningsråd kun skal finansiere forskning, der giver jobs. Det var i et indlæg i Politiken, der hed »Vås fra venstre-ordfører om forskningsmidler«.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren anerkender, at hovedkriteriet for støtte under Det Frie Forskningsråd er den videnskabelige originalitet og kvalitet. Eller er det stadig ministerens holdning, at Det Frie Forskningsråd kun skal finansiere forskning, der giver jobs?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 14:54

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg har altid anerkendt den præmis, der er skrevet ind i grundlaget for Det Frie Forskningsråd. Men vi vil gerne have mere erhvervsrettet forskning, og det er netop derfor, vi forsøger at kanalisere penge over i eksempelvis Danmarks Innovationsfond, som spørgerens egen regering jo var med til at vedtage tilbage i den tidligere SR-regerings tid.

Jeg og regeringen synes, at den frie forskning er vigtig. Vi har et højt prioriteringsniveau for det, men vi er også meget opmærksomme på, at den erhvervsrettede forskning, som eksempelvis bedrives via Danmarks Innovationsfond, er afgørende.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:55

Pernille Schnoor (S):

Det glæder mig, at ministeren mener, at Det Frie Forskningsråd og den frie forskning er vigtig. Det undrer mig så lidt, at i regeringens oplæg til finanslovsforhandlingerne var der ikke afsat en eneste krone til den frie forskning.

Jeg vil gerne lige gå lidt tilbage i tiden igen. I forbindelse med nogle forskningsmidler, som Det Frie Forskningsråd gav til Det Kongelige Bibliotek sidste år, udtalte ministeren sig om det, som blev omtalt som Krøllebølleforskning, og det er et citat af ministeren, som dengang var ordfører:

»Folk er velkomne til at tale med både skove og træer – i dette tilfælde på Bornholm – men ikke for offentlige midler«.

(Tredje næstformand (Stine Brix): Ministeren.) Jeg er desværre ikke færdig. (Tredje næstformand (Stine Brix): Så skal det gøres kort. Tiden er gået.)

Professor Kirsten Hastrup udtalte i den forbindelse, at man ikke kan måle alle projekter på erhvervsrettet relevans, og hun sagde:

Det er jo ikke ligegyldig viden, at den menneskelige tænkning er alt andet end lineær og logisk sammenhængende.

Så jeg er interesseret i at høre ministerens holdning til, hvilke former for forskning der må og ikke må praktiseres, specielt set i lyset af ministerens eget forskningsområde, teologi, som vel må siges at omhandle tænkning, der er alt andet end lineær og logisk sammenhængende.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det ministeren. Værsgo.

Kl. 14:56

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det. Tak til spørgeren. Jeg må desværre rette spørgeren, som sagde, at der ikke var afsat noget til den frie forskning i regeringens

udspil. Der er afsat over 800 mio. kr. til Det Frie Forskningsråd, og i min verden er det mange penge. Jeg ved ikke, om det er det i spørgere-
rens verden, men 800 mio. kr. er mange penge i min verden.

Kl. 14:58

Jeg anerkender til fulde lovgrundlaget for Det Frie Forsknings-
råd. Jeg blander mig ikke som minister i, hvordan de udmønter deres
midler. Det er det, der er deres ansvar, og derfor har vi armslængde
til det.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 14:57

Pernille Schnoor (S):

Jeg står med oversigten her. Der fremgår ikke det, som ministeren
siger.

Men jeg er stadig væk interesseret i at høre, hvorvidt ministeren
har en holdning til, hvilke forskningsområder der er vigtige. Og i
forhold til den frie forskning vil jeg spørge: Hvad skal man tillade,
og hvad skal man ikke tillade?

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:57

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg synes, der er mange felter inden for den frie forskning, som er
afgørende. Der kan være utrolig mange områder inden for f.eks. hu-
maniora, der bidrager til at forstå mennesket i en sammenhæng på
anden vis, end hvis man har et erhvervsrettet sigte. Der er rigtig
mange felter inden for den frie forskning, som er afgørende. Så jeg
har ikke sådan tænkt mig at udvælge et eller to. Nu har jeg nævnt
humaniora som ét område.

Men det, der bare er kernen i opgaven for Det Frie Forsknings-
råd, er at omsætte de midler – større eller mindre bevillinger – som
den til enhver tid siddende regering afsætter til Det Frie Forsknings-
råd, og i det her tilfælde på baggrund af en aftale med spørgerens
parti.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Stine Brix):
Tak for det. Dermed er spørgsmålet er afsluttet.

Vi går til punkt nr. 19, som er et spørgsmål stillet af hr. Orla Hav,
Socialdemokraterne, til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 211 (omtrykt)

19) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvordan vil et ophør af uddannelser i regi af professionsskolerne i
Thisted og Mariagerfjord efter ministerens mening påvirke de unges
muligheder for at uddanne sig?

Skriftlig begrundelse

Regeringens 2 procents besparelse på undervisningsområdet kan få
alvorlige følger for udbuddet af uddannelser i tyndt befolkede områ-
der af Danmark.

Tredje næstformand (Stine Brix):
Værsgo.

Orla Hav (S):

Tak, og jeg læser det op. Hvordan vil et ophør af uddannelser i regi
af professionshøjskolerne i Thisted og Mariagerfjord efter ministe-
rens mening påvirke de unges muligheder for at uddanne sig?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:58

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg er ikke bekendt med, at der er planer om at
lukke uddannelser i Thisted og Mariagerfjord, og jeg går ikke ind i
hypotetiske diskussioner. Jeg har stor tillid til, at uddannelsesinstitu-
tionerne vil have fokus på at udbyde uddannelser af høj kvalitet og
på en effektiv institutionsdrift. Det er en prioritet for regeringen, at
der er adgang til relevant videregående uddannelse i hele landet. Det
forventer jeg selvfølgelig at uddannelsesinstitutionerne tager med i
deres overvejelser.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Stine Brix):
Så er det spørgeren.

Kl. 14:59

Orla Hav (S):

Jamen i forlængelse af det skal jeg bare bibringe ministeren den op-
levelse, som Udvalget for Landdistrikter og Øer fik her forleden dag,
hvor en kompetent forsker gennemgik spørgsmålet: Hvor er der risi-
ko for, at man skal realisere de besparelser, som regeringen har lagt
op til? Det er jo det, jeg gerne vil have ministerens kommentar til.

Vi kan godt lege den der leg med, at ministeren ikke kender no-
get til det. Men er det ikke sådan, at når en større institution skal spa-
re, er der ofte en risiko for, at det sker på det yderste led, og specielt
når beslutningskompetencen ligger på det store sted?

Det er den konsekvens, jeg gerne vil have ministeren til at belyse
– ikke en masse gemmeleg.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 14:59

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for det. Jeg leger på ingen måde gemmeleg. Jeg forholder mig
bare til, at det er en hypotetisk problemstilling, som spørgeren adres-
serer. Men jeg vil meget gerne sige, at regeringen har sendt et klart
signal om, at vi ikke ønsker, at det første greb, man vælger, hvis man
har et hovedcampus, er, at man så nedlægger noget i de tyndtbefol-
kede områder. Det er også derfor, vi har sagt, at det nye bevillings-
system kommer til at fokusere på tre elementer, nemlig kvalitet, rele-
vans og uddannelser i hele landet.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:00

Orla Hav (S):

Det når ministeren at få gennemført, inden bestyrelserne når at få re-
aliseret de 2-procentsbesparelser, som han har pålagt dem her og nu,
og for at de skal efterleve, at det er de hensyn, der skal tages, så ville
det da give en lille smule mening, at man tog det her redskab i brug.

Men det er jo stadig væk sådan, at der vil være en stor risiko for, at det er de mindst lønsomme af institutionsområderne, der falder væk. Og det er jo til stor, stor skade for områder, som er hårdt trængt i forvejen, og vi taler om gode, erhvervsrelevante uddannelser som handelsøkonom, finansøkonom og logistikøkonom.

Det sker jo, lige efter at vi har stået her og sagt, at vi har masser af brug for dem.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:01

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg deler bestemt spørgerens betragtning om, at det kan have store konsekvenser for et tyndt befolket område, hvis der forsvinder uddannelser. Og det er derfor, vi ønsker at indrette et bevillingssystem, som i højere grad sikrer, at der bliver uddannelser i hele landet.

Det er derfor, regeringen ved sin tiltrædelse sendte et klart signal om, at det at forlægge uddannelser er et rigtig godt redskab, og at det er noget af det, vi vil understøtte.

Der er jo det faktum, at uddannelsesbevillingerne nogenlunde holder niveauet de næste 2 år, og så får vi det nye bevillingssystem i 2018. Så enhver ansvarlig institutionsledelse kan se, at det ændrer sig i 2018.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Stine Brix):
Så er det spørgeren for sidsterunde.

Kl. 15:01

Orla Hav (S):

Jamen påstår ministeren, at uddannelsesinstitutionerne ikke skal realisere den 2-procentsbesparelse, som er meldt ud i den kommende finanslov, hvorefter ministeren så siger, at når der er gået 2 år, vil man have nogle andre retningslinjer at rette sig efter?

Jeg har i hvert fald stor bekymring for, at det nøjagtig vil medføre, at det er de mindste og dermed også de mindst lønsomme institutioner inden for de stores virke, der vil falde væk, fordi man ikke har indflydelse på beslutningen på området.

Så jeg synes, der er en diskrepans imellem det, ministeren ønsker, og de remedier, ministeren ønsker at anvende. Så jeg vil stærkt opfordre til, at ministeren skynder sig.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:02

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg kvitterer for opfordringen, og jeg kan berolige spørgeren med, at vi ikke har planer om at ændre på 2-procentsprioriteringsbidraget. Men det er jo klart, at finanslovsforslaget skal vedtages, og det er endnu ikke vedtaget.

Men der er ingen tvivl om, at vi har sendt et klart signal til uddannelsesinstitutionerne om, at vi ønsker en decentral uddannelsesforlægning i Danmark.

Jeg ved, at spørgeren lige så vel som jeg i mange år har været optaget af, at man sikrer udvikling via uddannelse i de tyndt befolkede områder, og det er også et hovedfokus for regeringen.

Kl. 15:02

Tredje næstformand (Stine Brix):
Tak for det.

Så skal jeg huske at sige det, som jeg tidligere meddelte, nemlig at punkt nr. 20 udgår.

Vi går derfor videre til punkt nr. 21, som er et spørgsmål stillet af hr. Christian Rabjerg Madsen, Socialdemokraterne, til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 15:02

Spm. nr. S 212

20) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Horn Langhoff (S):

Mener ministeren, at der er en udfordring i Danmark, for så vidt angår kønsfordelingen blandt forskere?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 15:03

Spm. nr. S 214

21) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Christian Rabjerg Madsen (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Dansk Evalueringsinstitut på en høring i Udvalget for Landdistrikter og Øer den 4. november 2015 udpegede tre professionsuddannelser i Sønderborg som værende lukningstruede som følge af regeringsbesparelser på professionsuddannelserne?

Skriftlig begrundelse

På en høring om konsekvenserne af regeringens bebudede besparelser på professionsuddannelserne i landdistrikterne gjorde Dansk Evalueringsinstitut (EVA) det klart, at konsekvenserne af regeringens besparelser kan være lukning af uddannelsesinstitutioner med et lille udbud. Af EVA's slides fremgår, at tre ud af syv professionsuddannelser i Sønderborg kan være lukningstruede, da der er tale om uddannelsesinstitutioner med et lille udbud.

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:03

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at Dansk Evalueringsinstitut på en høring i Udvalget for Landdistrikter og Øer den 4. november 2015 udpegede tre professionsuddannelser i Sønderborg som værende lukningstruede som følge af regeringens besparelser på professionsuddannelserne?

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:03

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Mig bekendt har Danmarks Evalueringsinstitut ikke udpeget udvalgte uddannelser i Sønderborg som lukningstruede. Den slide, som Danmarks Evalueringsinstitut præsenterede på høringen i Udvalget for Landdistrikter og Øer den 4. november, var en liste over kommuner med små uddannelsesudbud. At være lille er altså ikke det samme som at være lukningstruet.

Det er uddannelsesinstitutionernes ledelser, der kender de lokale udfordringer og muligheder, og det er derfor uddannelsesinstitutionerne, der vurderer, hvorledes effektiviseringerne mest hensigtsmæssigt opnås på den enkelte institution. Det er ledelse og medarbejdere på institutionerne, der er eksperterne, og det er dem, der skal løfte denne store og vigtige opgave.

Det er en prioritet for regeringen, at der er adgang til relevant videregående uddannelse i hele landet, og det forventer jeg naturligvis uddannelsesinstitutionerne tager med i deres overvejelser.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren.

Kl. 15:04

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg er orienteret om, at EVA efterfølgende var ude med en korrektion i forhold til deres første budskab.

Men konklusionen står jo klart nok, og det er jeg sikker på ministeren også ved, nemlig at EVA og andre deltagere på det pågældende møde klart sagde, at når der er de her store besparelser, kan man enten skære i kvaliteten, eller man kan vælge at lukke mindre udbud.

Det, EVA også sagde, var, at hvis uddannelsesinstitutioner vælger at lukke udbud, hvilket de vurderede der var en vis risiko for, så ville små udbud stå først for, fordi de som små udbud er dyrere at drive. Anerkender ministeren slet ikke den logik?

Er ministeren ikke det mindste nervøs for, at de her benhårde besparelser, som ministeren nu dikterer professionsuddannelserne, kan koste uddannelsespladser særlig på små udbud?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:05

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jo, jeg er naturligvis bekymret for, hvordan uddannelsesudviklingen er i Danmark. Men det kan jo godt undre mig lidt, at spørgerens eget parti i den forgangne 4-årige periode gennemførte en dimensionering, hvor man placerede stort set alle nedskæringer på uddannelsesudbud uden for hovedstaden; på professionshøjskolerne og på erhvervsakademierne.

Det er en lidt underlig erkendelse, at man pludselig nu som parti er kommet frem til, at vi ødelægger hele landet, hvis vi indlægger en omprioritering på 2 pct., når spørgerens eget parti i regering fjernede i hundredvis af studiepladser uden for hovedstaden.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren.

Kl. 15:06

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jeg synes, ministeren tager utrolig let på de her besparelser. Man skulle næsten tro, at ministeren var vidende om, at nogle af de her uddannelsesinstitutioner måske ejer jord tæt på vindmølleprojekter og på den måde kan trække penge op af hatten. Lad det være usagt.

Men er ministeren ikke enig med mig i, at de uddannelser, som har små udbud, fortrinsvis ligger i landdistrikter, og at det dermed primært er uddannelser i landdistrikter, som er i farezonen for at blive lukket? Og kolliderer det ikke fuldstændig med udtalelser, som ministeren tidligere er kommet med?

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:06

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Det er muligt, at mange af vores små uddannelsesudbud ligger i de tyndtbefolkede områder. Men der findes også små uddannelsesudbud på de store uddannelsesinstitutioner; f.eks. er finsk på Køben-

havns Universitet et meget lille udbud. Så det er ikke kun i de tyndtbefolkede områder, der er små udbud.

Om jeg er bekymret? Ja, det er jeg, og derfor fører jeg selvfølgelig også en indgående dialog med uddannelsesinstitutionerne, når det er nødvendigt, i forhold til hvordan det her skal udmøntes i praksis.

Men jeg må samtidig sige, at jeg mener, det er en overkommelig opgave, som institutionerne står overfor, og det er det, der er deres ansvar at omsætte i praksis.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren i den sidste runde.

Kl. 15:07

Christian Rabjerg Madsen (S):

Jamen igen synes jeg, vi oplever en minister, som er meget lidt bekymret. Det står i skærende kontrast til den høring, jeg tidligere omtalte, hvor den klare konklusion jo var, at besparelser i det omfang, som vi kommer til at være vidne til, enten vil koste kvalitet eller koste uddannelsespladser. Særlig truet er uddannelsespladser i landdistrikterne.

Hvilke empiriske undersøgelser eller analyser hænger ministeren sin hat på, når han giver udtryk for den her ubekymretthed for, om det her koster uddannelsespladser?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:07

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg erindrer, at jeg sagde, at jeg faktisk er bekymret, og at jeg også tager opgaven meget alvorligt, i forhold til hvordan det her skal udmøntes i praksis. Men jeg har også tillid til, at institutionsledelserne tager det på sig.

Det her er en politisk holdning, og jeg bygger det ikke på alle mulige empiriske undersøgelser. Jeg ved ikke, hvad spørgeren bygger sin bekymring på, men det er åbenbart ikke en bekymring, der er bygget på empiriske undersøgelser i forhold til den tidligere regering. For den neddimensionerede i hundredvis af studiepladser uden for hovedstaden.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak til hr. Christian Rabjerg Madsen.

Så er det hr. Jens Joel, Socialdemokraterne med dagsordenspunkt nr. 22, som er et spørgsmål til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 15:08

Spm. nr. S 215

22) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Jens Joel (S):

Er ministeren enig i Dansk Bibel-Instituts syn på, at »kønsforskellighed er noget gudsskabt«, jf. artiklen »Lundes bibelskole: Homo-vielser, nej tak.« i Ekstra Bladet den 4. november 2015?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo.

Kl. 15:08

Jens Joel (S):

Tak for det. Jeg læser spørgsmålet op: Er ministeren enig i Dansk Bibel-Instituts syn på, at »kønsforskellighed er noget gudsskabt«, jf. artiklen »Lundes bibelskole: Homo-vielser, nej tak.« i Ekstra Bladet den 4. november 2015?

	Kl. 15:08		Kl. 15:11
Tredje næstformand (Stine Brix): Ministeren.		Tredje næstformand (Stine Brix): Spørgeren.	
	Kl. 15:08		Kl. 15:11
Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen): Tak for spørgsmålet. Først og fremmest vil jeg gerne rose hr. Jens Joel for at være optaget af teologiske forhold. Det glæder mig, for teologi har jo utrolig meget nyttigt at bidrage med til samfunds- dan- nelsen, så det er en positiv overraskelse, at hr. Jens Joel også har set det. Tak for det. Dernæst er jeg nødt til lige at præcisere en enkelt ting i forhold til Ekstra Bladet. De betegner det som <i>min</i> bibelskole, altså Dansk Bi- bel-Institut, og det er jeg helt sikker på at Dansk Bibel-Institut gerne vil have sig frabedt, da jeg ikke deler instituttets ortodokse bibelsyn. Har jeg nydt godt af at få faglig supplerings- der i forhold til frivil- lige kurser? Ja, det har jeg, men jeg deler ikke instituttets grundlæg- gende ortodokse bibelsyn. Svaret på det teologiske spørgsmål, som spørgeren adresserer, om, hvorvidt jeg ser kønsforskelligheden som noget gudskabt, er, at det er et spørgsmål, som jeg formoder samler de fleste evangelisk-lutherske teologer på tværs af forskellige bibelsyn i den danske fol- kekirk, da det jo netop indgår i folkekirkens vielsesritual. Hvad man så i øvrigt lægger i den kønsforskellighed, vil være op til den enkeltes frie fortolkning, men jeg er altså enig med alle evan- gelisk-lutherske teologer og præster i den danske folkekirk, som har tilsluttet sig vielsesritualet. Når jeg som minister får et spørgsmål, der angår min teologiske overbevisning, så giver det selvfølgelig anledning til klart at under- strege, at jeg som politiker og luthersk teolog altid har været meget opmærksom på at skelne skarpt mellem trosspørgsmål og politiske spørgsmål. Det er også den arv, vores samfund bygger på ved at ha- ve en toregimentelære som en grundpille.		Jens Joel (S): Hvis ministeren faktisk i sit politiske virke, kan man sige, ønsker at lægge afstand til den her opfattelse, som ministeren siger at han ikke deler, så vil jeg tillade mig at spørge, om det også var baggrun- den for, at ministeren i sit cv på hjemmesiden ikke havde gjort op- mærksom på, at han faktisk havde læst på den her skole, som spørgs- målet drejer sig om.	
			Kl. 15:11
		Tredje næstformand (Stine Brix): Ministeren.	
			Kl. 15:11
		Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen): Nej, det er det ingenlunde. Jeg har absolut intet at skjule i forhold til at have taget frivillig supplerende undervisning. Det er jo sådan lidt en sjov diskussion, for normalt bliver man jo beskyldt for at fuske med sit cv, hvis man skriver for meget på det. Jeg har så undladt at nævne ting, fordi jeg ikke fandt det relevant, men relevant, hvornår jeg optog min grad. Jeg har f.eks. heller ikke nævnt, at jeg har været lærerstuderende et år, og der kunne nævnes andre ting, jeg ikke har nævnt, f.eks. at jeg har været aktiv tennisspiller, eller lignende. Jeg mener, det er en overfortolkning, og jeg tror, man skal være meget varsom med, også som folketingsmedlem, at pinpointe alle ting, der kan peges fingre ad. For det kunne jo ramme en selv lige pludselig, hvis der var ting, man ikke havde oplyst alle mulige steder. Så nej til spørgeren.	
			Kl. 15:12
Tredje næstformand (Stine Brix): Spørgeren.		Tredje næstformand (Stine Brix): Spørgeren.	
	Kl. 15:10		Kl. 15:12
Jens Joel (S): Tak til ministeren for svaret. Jeg er jo meget enig i ministerens præ- mis her, altså at vi er nødt til at skille religion og politik ad – det er jo sådan set en grundforudsætning for det, vi laver. Men jeg hører selvfølgelig også, at ministeren siger, at man deler den her opfattelse af, at det er noget gudskabt, eller at der er en for- skellighed. Og så vil jeg spørge ministeren, om det også var bag- grunden for, at ministeren, da han den 19. maj 2010 i en artikel i Dagbladet Ringkøbing-Skjern blev spurgt til sin egen ageren som præst, selv sagde, at han gerne ville vie fraskilte, men at han ikke ønskede at vie homoseksuelle. Var det et udtryk for den her opfattelse af, at den forskellighed, der er på kønnene, er noget gudskabt?		Jens Joel (S): Jeg er sådan set meget enig i, at man altid skal passe på, hvad man pointer, og hvad man peger på. Men det er jo også ret afgørende, at man faktisk oplyser ting, som er relevante for en behandling. Det har vi også haft oppe at vende i en anden aktuel sag, og derfor er det selvfølgelig interessant, hvad der er, der er baggrunden for, at det ikke står der. Men jeg glæder mig først og fremmest over, at ministeren nu klart frasier sig den fortolkning og så i øvrigt fastholder, at hvis mi- nisteren en dag er præst, ønsker han ikke at vie homoseksuelle. Det går jeg ud fra stadig gælder.	
	Kl. 15:11		Kl. 15:13
Tredje næstformand (Stine Brix): Ministeren.		Tredje næstformand (Stine Brix): Ministeren.	
	Kl. 15:11		Kl. 15:13
Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen): Det er i høj grad et udtryk for det, som Birthe Rønn Hornbech også sagde, da vi havde førstebehandlingen af lovforslaget, nemlig at den daværende regering med et pennestrøg forsøgte at udslette den æld- gamle kultur og folkelige teologiske selvforståelse, nemlig at vi er to køn, og det skal der være plads til.		Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen): Jeg kvitterer for spørgerens glæde i de forskellige forhold, som han adresserer. Og ja, jeg kan bekræfte, at det syn, jeg har på vielse, er det samme, uanset om jeg er minister eller ej. Og også hvis jeg en dag skulle få embede i den danske folkekirk.	
			Kl. 15:13
		Tredje næstformand (Stine Brix): Tak til hr. Jens Joel.	

Så går vi videre til punkt nr. 23, og det er et spørgsmål stillet af fru Lea Wermelin, Socialdemokraterne, til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 217

23) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Lea Wermelin (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Danmarks Evalueringsinstitut vurderer, at flere uddannelsesudbud på Bornholm er i farezonen for at lukke, hvis regeringen gennemfører de varslede uddannelsesneds-kæringer, når vi ved, hvor stor betydning uddannelsesudbud har for lokal vækst og udvikling?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til oplægget fra Danmarks Evalueringsinstitut til høringen i Udvalget for Landdistrikter og Øer den 4. november om, hvilke konsekvenser regeringens forslag til besparelser på uddannelsesområdet vil få for uddannelser og uddannelsessteder uden for de større byer m.m.

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:13

Lea Wermelin (S):

Tak for det. Hvad er ministerens holdning til, at Danmarks Evalueringsinstitut vurderer, at flere uddannelsesudbud på Bornholm er i farezonen for at lukke, hvis regeringen gennemfører de varslede uddannelsesneds-kæringer, når vi ved, hvor stor betydning uddannelsesudbud har for lokal vækst og udvikling?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:14

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Nu er det lidt ærgerligt, at spørgeren, som jeg gerne vil takke for spørgsmålet, ikke er kommet herved lidt tidligere, for der afviste jeg i et lignende spørgsmål fra et andet folketingsmedlem den præmis, som spørgeren lægger til grund for spørgsmålet i forhold til Danmarks Evalueringsinstitut.

For Danmarks Evalueringsinstitut har i den conference, der har været, ikke udpeget uddannelser på Bornholm eller andre steder i landet som lukningstruede. Den slide, som Danmarks Evalueringsinstitut præsenterede til høringen i Udvalget for Landdistrikter og Øer onsdag den 4. november, var en liste over kommuner med små uddannelsesudbud. Og jeg kan sige det, som jeg også sagde til den forrige spørger: At være lille er altså ikke det samme som at være lukningstruet.

Det er en prioritet for regeringen, at der er adgang til relevant vidergående uddannelse i hele landet, og det forventer jeg selvfølgelig at uddannelsesinstitutionerne tager med i deres overvejelser. Jeg har stor tillid til, at uddannelsesinstitutionerne vil have fokus på at udbyde uddannelser af høj kvalitet og effektiv institutionsdrift.

I forhold til lige præcis Bornholm vil jeg gerne bemærke, at det særlige tilskud til uddannelse på Bornholm, som professionshøjskolen UCC modtager, fra 2016 er forhøjet til 4,2 mio. kr. årligt. Herudover ydes der også særlige tilskud til aktiviteterne på Bornholm.

Tilsvarende har regeringen på finanslovsforslaget for 2016 afsat en særskilt bevilling for at sikre et fremtidigt og fortsat regionalt for-

ankret udbud i forhold til kunsthåndværk, glas og keramik på Bornholm. Fuldt indfaset andrager bevillingen 6,2 mio. kr. årligt.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:15

Lea Wermelin (S):

Selv om ministeren måske ikke har set det, så har jeg faktisk siddet i salen og også hørt det, som ministeren sagde før. Og i modsætning til ministeren var jeg faktisk også til høringen, hvor den her liste blev præsenteret med overskriften: Kommuner potentielt i farezonen. Og det dækker jo over, at netop små uddannelsesudbud ofte koster mere.

Ministeren nævner det ekstraordinære tilskud, som bliver givet til Bornholm. Det er jo så i øvrigt noget, som ministeren og jeg har skrevet lidt sammen om jf. spørgsmål fra mig, fordi det tilskud allerede blev aftalt med den tidligere regering.

Det gjorde det, fordi små udbud jo nødvendigvis er dyrere, når der er færre elever, men det ændrer ikke på, at netop UCC, som bl.a. har ansvaret for nogle af de uddannelser, siger, at de ikke kan få økonomien til at hænge sammen, sådan som det ser ud nu, med de nedskæringer, der jo er blevet varslet.

Det er også derfor, at jeg spørger i dag. For det er vel rimelig nærliggende at antage, hvis man deltog på høringen, at de her nedskæringer ikke alene vil ramme antallet af udbud – det sagde Camilla Wang, der jo er rektor for UC Sjælland, at de med sikkerhed ville – men også vil ramme kvaliteten af uddannelserne.

Så jeg synes, det er meget flot, at man kan stå og afvise, at det er et scenarie, som kan ske, som netop Danmarks Evalueringsinstitut også har oplyst.

Så er det ikke nærliggende, at der kan blive tale om, at uddannelsesudbud lukker, eller vil ministeren i dag afvise, at det kan ske?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:17

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jamen det er jo klart, at man aldrig kan afvise, at der er uddannelsesudbud, der vil lukke, hvis studerende ikke søger til de enkelte uddannelsesinstitutioner. Og spørgeren ved jo fra Bornholm, at eksempelvis læreruddannelsen på Bornholm har haft en nedgang i antallet af ansøgere.

Det er jeg utrolig ærgerlig over, fordi jeg ønsker, at vi har forlagte uddannelsesudbud af en både god kvalitet og også et volumen.

Så på den måde er det naturligvis ikke muligt at give garantier i det her land, for en uddannelsespolitik og et søgningsmønster er dynamisk.

Men regeringen har sendt et meget klart signal til institutionsledelserne om, at vi ikke ønsker, at de skærer i antallet af udbudssteder i de tyndtbefolkede områder.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:17

Lea Wermelin (S):

Jeg deler sådan set fuldstændig ambitionen og målsætningen om, at vi skal have uddannelsesudbud i alle dele af landet. Jeg synes bare, det er meget flot, at ministeren kan stå og sige, at man har sendt et signal om, at uddannelsesuddannede på Bornholm og andre steder i

landet skal bevares, når man samtidig skærer ned, mens man siger, at man har tillid til de ledere, der er på uddannelsesinstitutionerne, hvor de selv samme ledere siger: Jamen vi kan ikke få økonomien til at hænge sammen.

Det er jo lidt flot så at stå her og påstå, at resultatet vil være noget andet end det, som dem, der har fingrene nede i det, det handler om, siger vil være resultatet.

Så jeg vil bare endnu engang spørge ministeren i dag: Hvis der ikke bliver en nedgang i antallet af elever, kan ministeren så garantere, at der ikke kommer nogen lukninger af uddannelsesudbud ude i landets yderområder?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:18

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):
Altså, jeg er også i samråd blevet spurgt om garantier, også af spørgerens kollegaer. Men jeg giver ikke garantier, for dynamiske udviklinger i uddannelsessektoren vil være der til enhver tid.

Det er regeringens ambition, at uddannelsesforløbningerne ikke skal blive færre, men det er klart, at søgemønstrene afgør det.

Nu er det væsentligt at få finansloven på plads, og så optager vi naturligvis en grundig dialog med de institutionsledelser, der skal udmønte omprioriteringsbidraget.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren.

Kl. 15:19

Lea Wermelin (S):

Vi ved jo, hvor afgørende lokale uddannelsesudbud er for netop vækst og udvikling, og det fremgik også fra bl.a. Center for Regional- og Turismeforskning på den høring, som Udvalget for Landdistrikter og Øer holdt. Det påvirker selvfølgelig både dem, der får en uddannelse, men jo også det lokale erhvervsliv, men jeg kan forstå, at ministeren ikke rigtig vil komme det nærmere.

Hvis vi så står i den situation, hvor I vedtager de her nedskæringer, som får store konsekvenser for landets yderområder, vil ministeren så gribe ind, hvis det er sådan, at resultatet bliver at lukke uddannelsesudbud, altså hvis det er det eneste, som lederne kan se som en udvej?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:19

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):
Ministeren vil i hvert fald tage en meget grundig dialog med de ansvarlige i sektoren i forhold til det her aspekt, og så har ministeren jo sagt, at der kommer et nyt bevillingssystem i 2018, der tager et særligt hensyn til uddannelser i hele landet. Men det kan jo godt undre mig lidt, at spørgerens eget parti i finanslovsforslaget overhovedet ikke adresserer uddannelsesområdet under det ressort, som jeg har ansvaret for, hvis man er så optaget af at bevare uddannelsespladser i hele landet, ligesom det kan undre mig, at man har været medvirkende til at skære ned på hundredvis af studiepladser uden for hovedstaden, da man skar ned på antallet af studiepladser under SR-regeringen.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Stine Brix):
Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til punkt nr. 24, som er et spørgsmål til uddannelses- og forskningsministeren stillet af hr. Rasmus Prehn, Socialdemokraterne.

Kl. 15:20

Spm. nr. S 189

24) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Rasmus Prehn (S) (medspørger: **Marianne Jelved (RV)**):

Mener ministeren, at det er fornuftigt at straffe de universiteter, som lever op til de politiske målsætninger om, at studerende skal blive færdige til tiden?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:20

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Mener ministeren, at det er fornuftigt at straffe de universiteter, som lever op til den politiske målsætning om, at studerende skal blive færdige til tiden?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo.

Kl. 15:21

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Måske kommer jeg til at gentage lidt af det, som jeg svarede spørgeren tidligere i relation til det forrige spørgsmål, så det beklager jeg. Det er ikke, fordi jeg tror, at spørgeren er tungnem eller noget, men det ligger jo inden for nogenlunde samme ramme.

Jeg anerkender ikke præmissen om, at vi straffer. Jeg anerkender præmissen om, at vi faktisk siger tak til uddannelsesinstitutioner, ved at de får en færdiggørelsesbonus for at få studerende hurtigt igennem.

Vi kan på den baggrund se, at eksempelvis Aalborg Universitet får en stor andel af færdiggørelsesbonusen, fordi de er meget dygtige til at få deres dimittender igennem på normeret tid plus ganske, ganske få måneder ellers.

Det er noget, de andre universiteter kan lære af. Men præmissen om, at vi straffer, ved at man forvalter færre offentlige midler, anerkender jeg ikke.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:21

Rasmus Prehn (S):

Det er jo rigtigt, at det her spørgsmål er i forlængelse af et, jeg stillede tidligere på dagen – der er blevet indlagt en lille pause af uvisse årsager – men det er godt at kunne få samlet op på det.

Jeg havde jo gået og håbet på, at ministeren så ville begynde at svare på mine spørgsmål, men jeg kan fornemme, at dér er der ikke rigtig er noget nyt under solen. Ministeren holder fast i sine ikke-svar, og det er jo altså rigtig træls.

Men når vi nu er ved det med, om man straffer eller ikke straffer, så er mit udgangspunkt jo det, at Aalborg Universitet selv har den opfattelse, at de bliver straffet. Statistikken viser jo også, at Aalborg Universitet er det universitet, der entydigt er bedst til at få sine studerende færdig til tiden.

Nu vil regeringen så skære i færdiggørelsestaxameteret, og det betyder jo, at de, der er bedst til at gøre det, regeringen selv har sagt gang på gang man skal, nemlig at få studerende færdig til tiden, bli-

ver straffet mest. Er det ikke rigtigt, hr. minister, at man gør det med den her mekanisme?

Så kan det godt være, at det ikke var det, der var hensigten og alt mulig andet, men det har den effekt, at dem, der har været bedst til at leve op til den her specifikke målsætning, er dem, der skal bøde mest til kassen nu, når der skal spares. Er det korrekt, eller er det ikke korrekt?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:23

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jamen det er helt korrekt, at Aalborg Universitet bidrager med penge fra puljen, og at man, fordi man har været dygtig til at få sine dimittender igennem, også bidrager.

Men jeg må bare sige, at i forhold til præmissen – og det er jo den, jeg anfægter, og det er derfor, at jeg ikke går ind i den polemik, som spørgeren adresserer – kan man jo også fra Aalborg Universitets side vende det om og tænke: Hvor er det fantastisk, vi har faktisk knækket koden, og nu kan vi så bidrage med flere penge tilbage til samfundet, fordi det er en forvaltning af offentlige midler.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren.

Kl. 15:23

Rasmus Prehn (S):

Ja, det her er virkelig udenomssnak, og jeg synes, det rimer meget dårligt med ministerens eget sådan liberalistiske grundsyn, hvor det med incitamentsstruktur skulle være noget, der skulle virke. Her har vi altså en situation, hvor man på et tidspunkt selv har foreslået dem: I får noget særligt, hvis I gør noget særligt. Men dem, der rent faktisk gør noget særligt og er bedst til det, er så dem, der skal straffes mest. Hvordan forklarer ministeren det uden at komme med udenomssvar en gang til?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:24

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jamen det er jo svært at svare på det med straf, når jeg ikke opfatter det som straf. Jeg opfatter det sådan, at Aalborg Universitet kommer til at administrere et mindre beløb, fordi vi omlægger omprioriteringsbidraget. Men regeringen har jo samtidig sagt, at vi ser på et nyt bevillingssystem. Der er nogle historiske årsager til, at nogle universiteter forvalter flere midler end andre og nogle færre end andre, og det er noget af det, vi kommer til at arbejde med inden for det næste halvandet år. Men det er ikke af foragt for spørgeren, at jeg ikke svarer på det direkte spørgsmål, det er, fordi jeg ikke deler grundpræmissen.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Stine Brix):
Så er det spørgeren for sidsterunde.

Kl. 15:24

Rasmus Prehn (S):

Jamen så lader jeg være at bruge ordet straf. Det er det, Aalborg Universitet selv opfatter det som, men lad os lade være med at tale om det. Er det korrekt, eller er det ikke korrekt, at Aalborg Universitet, fordi de har været gode til at leve op til regeringens målsætning

om at blive færdige til tiden, så skal bidrage relativt mere end andre universiteter til den besparelse, der er?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:25

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Tak for spørgsmålet. Det er korrekt, at Aalborg Universitet bidrager, det er korrekt, at procentsatsen er, som den er, fordi det er det, regeringen har lagt fast i færdiggørelsesbonussen.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Stine Brix):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Så er det punkt nr. 25, som er et spørgsmål stillet af hr. Orla Hav, Socialdemokraterne, til uddannelses- og forskningsministeren.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 213 (omtrykt)

25) Til uddannelses- og forskningsministeren af:

Orla Hav (S):

Hvordan harmonerer eventuelle lukninger af mindre, decentrale uddannelsstilbud med regeringens ønske om at styrke et samlet Danmark?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen i spm. nr. S 211.

Tredje næstformand (Stine Brix):
Værsgo.

Kl. 15:25

Orla Hav (S):

Tak for det, og jeg læser op: Hvordan harmonerer eventuelle lukninger af mindre, decentrale uddannelsstilbud med regeringens ønske om at styrke et samlet Danmark?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Stine Brix):
Ministeren.

Kl. 15:25

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg takker for spørgsmålet. Det er en prioritet for regeringen, at der er adgang til relevant videregående uddannelse i hele landet, og det forventer jeg selvfølgelig at uddannelsesinstitutionerne tager med i deres overvejelser. Dels vil ikke vi efterlade en større gruppe af unge mennesker som ufaglærte studenter, fordi de ikke ønsker at rejse langt væk og der ikke er nogen tilbud om videregående uddannelse i området, dels er veluddannet arbejdskraft, som matcher arbejdsmarkedets behov regionalt og lokalt, centralt for øget vækst og beskæftigelse i virksomhederne.

Jeg har stor tillid til, at uddannelsesinstitutionerne vil have fokus på at udbyde uddannelser af høj kvalitet og effektiv institutionsdrift.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Stine Brix):
Spørgeren.

Kl. 15:26

Kl. 15:29

Orla Hav (S):

Ja, det er jo rigtig fint, at ministeren har stor tillid til institutionerne og dem, der tager beslutninger i institutionerne. Men lader ministeren også institutionerne have en mulighed for at udleve den prioritet, at vi skal have gode uddannelses tilbud alle steder og til rigtig brede grupper? Og her taler vi jo om sygeplejersker uddannet i Thisted til et smalt arbejdsmarked, og vi ved, at det er helt afgørende, at man kan rekruttere sygeplejersker til Thisted Sygehus. Hvis det er sådan, at man risikerer, at den uddannelse falder væk i Thisted, så frygter jeg i høj grad rekrutteringsproblemer ved Thisted Sygehus oven i de rekrutteringsproblemer, der er i forbindelse med at skaffe læger til dette sygehus. Jeg synes, det er kortsigtet, og jeg synes, ministeren skylder et bedre svar end at sige, at han har stor tiltro til de bestyrelser, der er blevet sat til at forvalte pengene mest lønsomt.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:27

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jeg deler bekymringen med spørgeren, hvis uddannelsesudbud drosles ned i de tyndtbefolkede områder, i forhold til rekrutteringsdelen. Men derfor kan det da også godt undre mig, hvorfor spørgeren som medlem af det daværende regeringsparti i sidste periode bidrog til at nedskære i hundredvis af studiepladser på netop professionshøjskoler og erhvervsakademier uden for hovedstaden, vel at mærke uden at tage institutionsledelsernes bekymring til efterretning.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren.

Kl. 15:27

Orla Hav (S):

Nu er det jo sådan med arbejdsdelingen her i Folketinget, at det er os, der nyder det privilegium, at vi kan få lov at stille spørgsmål, og at det er ministeren, der har den utaknemlige opgave at levere nogle svar. Og jeg synes, den sidste rolle er uendelig svær at leve op til i øjeblikket fra ministerens side. Ministeren efterlader små uddannelsessteder, som ovenikøbet ikke har selvstændig beslutningskraft, i små bysamfund, som ovenikøbet er trængt på arbejdsmarkedet, med nogle svar, der siger: Jeg har stor tiltro. Synes ministeren virkelig, det er godt nok?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:28

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Jamen spørgeren foregriber jo tingenes tilstand, for der skal først vedtages et finanslovsforslag, hvorefter vi kan se, hvordan det endelige resultat kommer til at se ud. Der har spørgerens parti jo al mulighed for at nedkæmpe omprioriteringsbidrag og lignende, hvis det ligger spørgerens parti meget på hjerte. Dernæst har jeg jo meget, meget tydeligt sagt, at når denne finanslov er landet, kommer vi til at tage nogle grundige diskussioner og samtaler med institutionsledelserne, i forhold til hvordan man ønsker at prioritere i den økonomi, der bliver.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Orla Hav (S):

Det svar, som ministeren giver nu, har to præmisser. Den ene er, at mit parti skulle få indflydelse på den finanslov. Der er foreløbig ikke meget, der tyder på, at intentionerne går i den retning. Så den kommer ministeren nok til at forlade lidt på den anden præmis, nemlig at tage nogle gode samtaler med nogle uddannelsesinstitutioner.

Jeg skal bare sige, at min erfaring er, at uddannelsesinstitutionerne indretter sig efter den økonomi, der er til stede, og det er det, ministeren skøjter hen over og ikke ønsker at påtage sig et medansvar for. Han giver den med nogle florumvundne vendinger om en god dialog og gode samtaler. Det tror jeg bare ikke ret meget på. Ministeren kommer til at se i øjnene, at det her vil svække det Danmark, som ministeren går og siger man vil styrke.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:29

Uddannelses- og forskningsministeren (Esben Lunde Larsen):

Nu vil jeg ikke tage bekymringerne på forskud, for jeg vil rigtig gerne have mulighed for at kunne tage den dialog. Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge spørgeren, selv om jeg ikke må stille spørgsmål, men det kan vi så tage efterfølgende, om spørgeren tror, det styrkede institutionernes økonomi, da man neddimensionerede i hundredvis af studiepladser uden for København på professionshøjskoler og erhvervsakademier i den tidligere regerings periode.

Jeg er af den opfattelse, at vi tager en grundig dialog med de ansvarlige ledelser, og når den dialog er færdig, ser vi, hvordan målet kommer til at stå, men jeg vil ikke tage bekymringerne på forskud.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Stine Brix):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til det sidste punkt på dagsordenen, som er spørgsmål nr. 26, og det er stillet af hr. Jeppe Bruus, Socialdemokraterne, til beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:30

Spm. nr. S 129 (omtrykt)

26) Til beskæftigelsesministeren af:

Jeppe Bruus (S):

Er ministeren enig med ordfører Jan E. Jørgensen (V) i, at »der gik lidt mere Dansk Arbejdsgiverforening end Venstre i den«, i forbindelse med ministerens udtalelser om deltidsarbejde, jf. artiklen »Minister undsiges af Venstre-kollega« på dr.dk den 23. oktober?

Tredje næstformand (Stine Brix):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 15:30

Jeppe Bruus (S):

Tak. Er ministeren enig med ordfører Jan E. Jørgensen (V) i, at »der gik lidt mere Dansk Arbejdsgiverforening end Venstre i den«, i forbindelse med ministerens udtalelser om deltidsarbejde, jf. artiklen »Minister undsiges af Venstre-kollega« på dr.dk den 23. oktober?

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:31

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Tak for spørgsmålet. Jeg mener, at artiklen, der omtales, giver et noget unuanceret billede af mit budskab, og det har jeg også gjort opmærksom på i et efterfølgende indlæg i Berlingske. Derfor er det helt korte svar på det stillede spørgsmål: Nej, der gik ikke lidt mere Dansk Arbejdsgiverforening end Venstre i den. Men jeg er glad for, at jeg også får mulighed for nu at uddybe svaret her i Folketingssalen. For det er ikke Venstres politik at blande sig i, hvordan den enkelte familie vælger at tilrettelægge sin hverdag og sit familie- og arbejdsliv.

Venstres holdning er, at en familie grundlæggende er den nærmeste og bedste til selv at vurdere og træffe beslutning om, hvad der samlet set er til familiens bedste. Det er også Venstres holdning, at arbejdstid er noget, der bl.a. aftales i overenskomsterne mellem arbejdsmarkedets parter, og at det er noget, som regeringen ikke skal blande sig i. Det danske arbejdsmarked er kendetegnet ved relativt gode muligheder for, at den enkelte familie kan tilrettelægge sig fleksibelt og på den måde, der passer bedst til den enkelte families behov. Det afhænger selvfølgelig af den konkrete arbejdsplads og jobfunktion, men generelt set er der på mange arbejdspladser relativt gode muligheder for fleksibilitet.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne understrege, at jeg som beskæftigelsesminister naturligvis interesserer mig for, hvor meget vi, der er voksne i Danmark, arbejder. Og her kan jeg konstatere, at vi i Danmark i gennemsnit arbejder mindre end gennemsnittet i OECD, når vi ser på hele befolkningen i den arbejdsdygtige alder. Og det hænger bl.a. sammen med, at mange voksne forsørges af det offentlige, og at der er relativt mange, der arbejder på deltid i Danmark.

Derfor mener jeg godt, at debatten om vilkårene på arbejdsmarkedet, ikke kun for børnefamilier, kan nuanceres, og den store udfordring er, som jeg ser det, og det er også det, jeg giver udtryk for i interviewet, at det øvrige samfund endnu ikke fuldt har tilpasset sig det fleksible danske arbejdsmarked. Det kan have som konsekvens, at nogle føler sig presset til at gå på deltid mere af nød end af lyst for at få det hele til at hænge sammen. For mange børnefamilier handler det om at få tid til både arbejde, børn og praktiske ting i hjemmet, og her har regeringen taget forskellige initiativer, som bekendt både med boligjobordningen og med ønsket om skattelettelser for arbejde til foråret.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Stine Brix):

Så er det spørgeren. Værsgo.

Kl. 15:33

Jeppe Bruus (S):

Tak for det. Nu har jeg jo haft anledning til at have beskæftigelsesministeren i samråd et par gange om ministerens tidligere udtalelser som direktør i Dansk Arbejdsgiverforening, og der har ministeren gjort et nummer ud af at sige, at nu er rollen skiftet, og derfor er det jo lidt påfaldende, når en partifælle til ministeren sådan set påpeger, at der vist gik lidt mere Dansk Arbejdsgiverforening end beskæftigelsesminister i den. Særlig relevant er spørgsmålet jo også, fordi familiepolitik ikke er nævnt i regeringsgrundlaget med et eneste ord, og når man læser interviewet, både med beskæftigelsesministeren og med undervisningsministeren, får man det indtryk, at det med at arbejde mindre og gå på deltid sådan set ikke er vejen frem. Nej, tværtimod.

Ministrene får jo stillet det spørgsmål: Hvis man har to små børn, tager corporatejakkesættet på hver dag fra kl. 8 til 17 og ens børn altid er de sidste, der bliver hentet i institutionen, hvilken hjælp kan man så forvente fra politikerne? Og der svarer ministeren så: Det

bedste, vi kan hjælpe forældrene med, er, at de får mulighed for at købe sig til en række services. Vi har skabt et arbejdsmarked, hvor forældrene kan vælge den arbejdstid, de vil have, og så må vi se på, hvordan vi kan udvikle services. Og ministeren udtrykker betinget tillid til vuggestuer, børnehaver og skoler, altså at de skal være åbne, når forældrene har brug for dem.

Er det sådan set svaret til den travle og pressede børnefamilie, som ministeren nu også selv omtaler, at det godt kan være, at dit barn bliver hentet til sidst, efter kl. 17.00, men så må vuggestuen have åbent længere? Eller kunne et svar også have været, at vi selvfølgelig skal se på, hvordan man som forældre også får mere fleksible rammer til at planlægge sin tid, når man har små børn?

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Der er mit svar helt klart, at spørgsmålet om, hvilken arbejdstid man vil have i familien, er familiens afgørelse. Og spørgsmålet om, hvilke arbejdstidsregler der er gældende på arbejdsmarkedet, er noget, der aftales mellem arbejdsmarkedets parter. Spørgsmålet om, hvorvidt der er ret til at aftale deltid, er noget, som Folketinget har taget højde for og har givet mulighed for. Så hvordan man vil indrette sig, er familiens afgørelse inden for de rammer. Men som jeg også nævnte i mit første svar, mener jeg, det er afgørende, at de services, der er knyttet til familierne, indretter sig på, at vi har et meget fleksibelt og dynamisk arbejdsmarked, således at familierne, hvis de ønsker det, kan drage nytte af det.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren, værsgo.

Kl. 15:36

Jeppe Bruus (S):

Nu citerer jeg så ministerens partifælle Jan E. Jørgensen, der siger, at ministeren godt kan have nogle samfundsøkonomiske grunde til at sige, at når han kigger på demografien, er der nogle udfordringer på arbejdsmarkedet, men det er hverken regeringens eller statens opgave at bestemme, hvor meget folk skal arbejde. Deler ministeren Jan E. Jørgensens syn på regeringens og statens opgave?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:36

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg deler synet på, at det ikke er regeringens opgave at have en holdning til, hvor meget en familie, der i øvrigt forsørger sig selv, skal arbejde, det er familiens afgørelse. Det, der er vores opgave, er at give det bedst mulige grundlag for familien til at indrette sig, som den ønsker at indrette sig, og derfor vores planer om at give skattelettelser for indkomster og lønarbejde til foråret og at sikre boligjobordningen, således at man kan købe sig til de services, man ønsker at købe sig til.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Stine Brix):

Spørgeren for sidste runde. Værsgo.

Kl. 15:37

Jeppe Bruus (S):

Så jeg hører ministeren bekræfte, at han deler Jan E. Jørgensens opfattelse, når Jan E. Jørgensen siger, at der gik lidt mere Dansk Arbejdsgiverforening end Venstre i den, i den artikel?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Stine Brix):

Ministeren.

Kl. 15:37

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Nej. Altså, min opfattelse af den artikel og den forståelse, den har givet anledning til, blev jo præciseret af mig selv, et par dage efter at artiklen var kommet. Jeg kan godt forstå, at nogle har fået et forkert indtryk af artiklen, for jeg gik ikke i rette med børnefamilierne. Det, jeg gav udtryk for, var en ærlig bekymring om at finde veje til, at der arbejdes nok i Danmark, til at de services, der skal til, også til at give et godt grundlag for børnefamilier, kan være til stede i de kommende år.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Stine Brix):

Tak til beskæftigelsesministeren og til hr. Jeppe Bruus, og dermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 15:38

Meddelelser fra formanden**Tredje næstformand (Stine Brix):**

Jeg skal her ved mødets afslutning til Folketingets dagsorden oplyse, at der er yderligere to anmeldelser:

Erhvervs- og vækstministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 50 (Forslag til lov om EKF Danmarks Eksportkredit) og

Lovforslag nr. L 51 (Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Udvidelse af fleksboligordningen)).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk. (jf. ovenfor).

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. november 2015, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:39).